EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.7.14.
COM(2021) 557 final

2021/0218 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek és a 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a megújuló energia előmozdítása tekintetében történő módosításáról, valamint az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

{SEC(2021) 657 final} - {SWD(2021) 620 final} - {SWD(2021) 621 final} -
{SWD(2021) 622 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az európai zöld megállapodás célul tűzi ki, hogy 2050-re megvalósuljon a klímasemlegesség olyan módon, amely hozzájárul az európai gazdasághoz, növekedéshez és munkahelyteremtéshez. Ez a célkitűzés csak akkor valósulhat meg – amint azt az Európai Tanács 2020 decemberében megerősítette –, ha 2030-ig az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 55 %-kal csökken. Ehhez viszont arra van szükség, hogy egy integrált energiarendszerben a megújuló energiaforrások aránya lényegesen nagyobb legyen. A megújulóenergia-irányelvben (REDII) meghatározott jelenlegi uniós célkitűzés, amely szerint 2030-ra a megújuló energia részaránya legalább 32 % lesz, nem elegendő, és azt az éghajlat-politikai célterv (CTP) szerint 38–40 %-ra kell növelni. Ugyanakkor e megnövekedett célérték eléréséhez különböző ágazatokban olyan új kísérő intézkedésekre van szükség, amelyek összhangban vannak az energiarendszer integrációjával, valamint a hidrogénnel, a tengeri energiával és a biodiverzitással kapcsolatos stratégiákkal.

A REDII felülvizsgálatának átfogó célja a megújuló energia felhasználásának 2030-ig történő növelése, az energiarendszerek jobb integrációjának elősegítése, valamint az éghajlat-politikai és környezetvédelmi célkitűzésekhez való hozzájárulás, beleértve a biológiai sokféleség védelmét, amivel kezelhetők a globális felmelegedéssel és a biológiai sokféleség csökkenésével kapcsolatos generációk közötti problémák. A REDII felülvizsgálata elengedhetetlen a fokozott éghajlat-politikai cél eléréséhez, környezetünk és egészségünk védelméhez, energiafüggőségünk csökkentéséhez, valamint annak elősegítéséhez, hogy az EU – munkahelyteremtés és gazdasági növekedés mellett – vezető technológiai és ipari szereplővé váljon.

• Összhang a szakpolitikai terület jelenlegi rendelkezéseivel

A REDII a megújuló energia terjedését segítő fő uniós eszköz. A REDII felülvizsgálata nem az egyetlen feladat. Egy szélesebb körű, olyan feladatcsomag részéről van szó, amely más energiaügyi és éghajlat-politikai jogszabályokat és szakpolitikai kezdeményezéseket is érint, amint az az európai zöld megállapodás ütemtervében, valamint a Bizottság 2021. évi munkaprogramjában az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag cím alatt szerepel. A REDII felülvizsgálatára irányuló javaslat összhangban van az alábbiakkal:

i. Az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere, mivel a szén-dioxid-árazás szabályozási intézkedésekkel kiegészülve működik a legjobban.

ii. Az energiahatékonysági irányelv, amely a végfelhasználói ágazatokban hozzájárul a megújuló energia hatékony felhasználásához.

iii. Az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv, amely biztosítja, hogy a megújuló energiához megfelelő energiahatékonysági követelmények társuljanak.

iv. A környezettudatos tervezésről szóló irányelv, amely arra ösztönzi a fogyasztókat, hogy ne használjanak fosszilis tüzelőanyaggal működő készülékeket.

v. A földhasználatról, a földhasználat megváltoztatásáról és az erdőgazdálkodásról szóló rendelet, amely arra ösztönzi a gazdasági szereplőket, hogy biomasszaforrást biztosító, kibocsátás-megkötő projekteket hajtsanak végre.

vi. Az energiaadó-irányelv, amely biztosítja, hogy az árak a fenntartható gyakorlatok terjedését segítsék, valamint ösztönözi a termelést és a felhasználást.

vii. A közös kötelezettségvállalásról szóló jogszabály, amely a REDII hatálya alá tartozó ágazatokban, például a közlekedés, az épületek, a mezőgazdaság és a hulladékgazdálkodás területén kötelező jelleggel írja elő az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését.

viii. Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv, amely támogatja a megújuló és alacsony kibocsátású üzemanyagoknak a közlekedésben történő használatát.

ix. Az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló irányelv, amely támogatja az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítését, beleértve az elektromos járművek töltőállomásait, valamint a földgáz- és hidrogéntöltő állomásokat.

x. Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról, valamint a 347/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről[1].

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat elsősorban az Európai Unió működéséről szóló szerződés[2] (EUMSZ) 194. cikkének (2) bekezdésén alapul, amely jogalapot biztosít olyan intézkedésekre irányuló javaslattételre, amely intézkedések új és megújuló energiaforrásoknak az EUMSZ 194. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott uniós energiapolitikai célok közé tartozó fejlesztését célozzák. A REDII-t, amelyet e javaslat módosít majd, szintén 2018-ban fogadták el az EUMSZ 194. cikkének (2) bekezdése alapján. A szöveg az üzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv módosítása érdekében kiegészül az EUMSZ belső piaci jogalapot meghatározó 114. cikkével, amely cikken az említett rendelet alapul.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az uniós szintű fellépés szükségessége

A fenntartható megújuló energia költséghatékony, egy integráltabb energiarendszeren belüli gyorsított fejlesztését a tagállamok egyedül nem tudják kielégítően megvalósítani. Uniós megközelítésre van szükség ahhoz, hogy megfelelő ösztönzőket biztosítsunk a különböző ambíciószinttel rendelkező tagállamok számára ahhoz, hogy összehangolt módon felgyorsítsák a hagyományos fosszilis tüzelőanyagokon alapuló energiarendszerről egy megújuló energiatermelésen alapuló, integráltabb és energiahatékonyabb energiarendszerre történő energetikai átállást. Figyelembe véve a tagállamok eltérő energiapolitikáit és prioritásait, az uniós szintű fellépés nagyobb valószínűséggel éri el a megújuló energiaforrások fokozott alkalmazását, mint önmagában a nemzeti vagy helyi fellépés.

Uniós hozzáadott érték

A megújuló energiával kapcsolatos uniós fellépés hozzáadott értéket képvisel, mivel hatékonyabb és eredményesebb, mint az egyes tagállamok fellépései, valamint az európai energiarendszer átalakításának összehangolt kezelésével megakadályozza a széttöredezett megközelítés érvényesülését. Biztosítja, hogy megvalósuljon az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának és a szennyezésnek a nettó csökkentése, védi a biológiai sokféleséget, kiaknázza a belső piac előnyeit, teljes mértékben kihasználja az európai méretgazdaságosság és technológiai együttműködés előnyeit, továbbá egy uniós szintű szabályozási keretben

[1] COM(2020) 824 final.
[2] HL C 326., 2012.10.26., 1. o.

biztonságot nyújt a befektetők számára. Az egyes tagállamok nemzeti hozzájárulásaitól függ, hogy sikerül-e növelni az EU végső energiafogyasztásában a megújuló energia részarányát. A tagállami hozzájárulások ambiciózusabbak és költséghatékonyabbak lesznek, ha azokat egy közösen elfogadott közös jogi és szakpolitikai keret vezérli.

- **Arányosság**

Az előnyben részesített szakpolitikai alternatívacsomag arányosnak tekinthető, és a lehető legnagyobb mértékben a jelenlegi szakpolitikai rendszerre épül. Több alternatíva is meghatároz egy elérendő célt vagy referenciaértéket, de a célok eléréséhez szükséges eszközöket a tagállamokra bízza. Tekintettel a klímasemlegesség megvalósításának szükségességére, megfelelőnek tekinthető a kötelezettségek és a tagállamok számára a célkitűzések elérésének módjával kapcsolatban biztosított rugalmasság közötti egyensúly (lásd az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat 3.3. és 7.5. szakaszát, SWD(2021) XXX).

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Ez a javaslat irányelv-módosításra irányul. A REDII felülvizsgálata – tekintettel annak viszonylag közelmúltbeli elfogadására – csak olyan mértékű, hogy költséghatékony módon hozzá tudjon járulni az Unió 2030-ra kitűzött éghajlatvédelmi törekvéseihez, és nem jelenti az irányelv teljes körű felülvizsgálatát, ezért az átdolgozás nem tekinthető helyénvalónak.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

A konzultáció módja, a legfontosabb célterületek és a válaszadók általános profilja

A bevezető hatásvizsgálatot (ütemterv) konzultációs céllal 2020. augusztus 3. és szeptember 21. között tették közzé, és 21 tagállam, valamint 7 nem uniós ország érdekelt feleitől 374 válasz érkezett. A legtöbb válasz vállalatoktól vagy vállalkozói szövetségektől érkezett, őket követték a nem kormányzati szervezetek, a névtelenül válaszolók és az állampolgárok. Emellett a Bizottság a minőségi jogalkotásra vonatkozó szabályokkal összhangban 2020. november 17-én 12 hét időtartamú, online nyilvános konzultációt indított. A konzultáció több választási lehetőséget és nyitott kérdéseket tartalmaz, amelyek a REDII felülvizsgálatával kapcsolatos kérdések széles körét ölelik fel. Összesen 39 046 válasz érkezett. Az érdekelt felek véleményét két munkaértekezleten is összegezték: az elsőt 2020. december 11-én tartották (közel 400 résztvevő), a másodikat pedig 2021. március 22-én (közel 1 000 résztvevő).

Az érdekelt felek véleményének összefoglalása

Az online nyilvános konzultációra adott válaszok többsége (80 %) azt mutatta, hogy a válaszadók a megújuló energiára vonatkozó célérték növelését az éghajlat-politikai céltervvel összhangban (43 %) vagy annál nagyobb mértékben (37 %) tartják kívánatosnak. A válaszadók 61 %-a uniós és nemzeti szinten egyaránt kötelező cél mellett foglalt állást. A közlekedés, valamint a fűtés és hűtés volt az a két leginkább megnevezett ágazat, ahol további erőfeszítéseket tartottak szükségesnek, és a többség mindkét ágazatban legalább az éghajlat-politikai célterv szintje szerinti célérték-növekedést támogatta. Több mint 38 000 résztvevő összehangolt válaszából arra az igényre derült fény, hogy a biomasszát törölni kellene a megújuló energiaforrások listájáról, és a bioenergia-felhasználást a helyben rendelkezésre álló hulladékokra és maradékanyagokra kellene korlátozni, míg a szakszervezetek, az üzleti szféra

képviselői és a közigazgatási szervek többsége nem kívánja megváltoztatni a biomasszára vonatkozó jelenlegi fenntarthatósági kritériumokat.

Az érdekelt feleknek a nyilvános konzultációban és a munkaértekezleteken kifejtett nézeteit figyelembe vették a hatásvizsgálat egyes szakpolitikai területeire vonatkozó különböző szakpolitikai alternatívák kidolgozásakor.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Trinomics külső vállalkozó által készített tanulmány technikai támogatást nyújtott a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos szakpolitikák kidolgozásához és végrehajtásához. Az éghajlat-politikai célterv tekintetében elvégzett hatásvizsgálat, valamint a tagállami nemzeti energia- és klímatervek (NEKT) és a megújuló energiáról szóló 2020. évi eredményjelentés bizottsági értékelése szintén a tényalap részét képezte.

Ezenkívül a hatásvizsgálat során az alábbi tanulmányok is felhasználásra kerültek:

- technikai támogatás a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos szakpolitika kidolgozásához és végrehajtásához: fokozott hatékonyság az ágazati integráció révén;
- megújuló energiával történő hűtés a felülvizsgált megújulóenergia-irányelv alapján;
- megújuló energiával történő helyiségfűtés a felülvizsgált megújulóenergia-irányelv alapján;
- a fűtés és hűtés dekarbonizációjára irányuló szakpolitikai támogatás;
- a távfűtés és -hűtés szabályozási és piaci feltételei;
- az épületeken belüli helyiségfűtés villamosításának lehetőségei és szintjei;
- megújuló fűtési és hűtési pályák, Intézkedések és mérföldkövek az átdolgozott megújulóenergia-irányelv végrehajtásához és a 2050-ig megvalósítandó teljes dekarbonizációhoz;
- technikai segítségnyújtás a nem biológiai eredetű, folyékony és gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó üzemanyagokban és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokban rejlő lehetőségek felméréséhez, a megújuló energia nem biológiai eredetű megújuló energiaforrásokból származó részarányának meghatározására szolgáló módszertan kidolgozásához, valamint a közlekedési ágazat addicionalitási keretének kidolgozásához;
- a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos létesítményekre vonatkozó engedélyek és közigazgatási eljárások egyszerűsítése;
- műszaki követelmények meghatározása és a származási garanciák szabványosításának megkönnyítése az (EU) 2018/2001 irányelv alapján;
- technikai segítségnyújtás egy olyan uniós szintű „zöld címke” létrehozási lehetőségeinek vizsgálatához, amelynek célja az új létesítményekből származó megújuló energia használatának támogatása;
- a fejlett bioüzemanyagok előállítására alkalmas új alapanyagokban rejlő lehetőségek értékelése (ENER C1 2019-412);

- a megújulóenergia-irányelvben meghatározott, a földhasználat közvetett megváltozására vonatkozó rendelkezések végrehajtásának támogatása (ENER/C2/2018-462);
- a fás biomassza energiatermelésre való felhasználása az EU-ban (JRC-jelentés, 01/2021);
- hatókör-felmérési tanulmány a folyékony és gáznemű közlekedési célú üzemanyagok nyomon követésére szolgáló uniós adatbázisra vonatkozó műszaki követelmények és lehetőségek meghatározásáról.

Hatásvizsgálat

A javaslatot kísérő hatásvizsgálatot a modellezés, az érdekelt felek észrevételei és a szolgálatközi csoport észrevételei alapján dolgozták ki. A jelentést 2021. március 10-én nyújtották be a Szabályozói Ellenőrzési Testülethez. A Szabályozói Ellenőrzési Testület először 2021. április 19-én nyilvánított véleményt a hatásvizsgálatról, a hatásvizsgálat újbóli benyújtását követő második véleményét pedig május 19-én közölte.

Ennek fényében a hatásvizsgálat elemezte azokat a különböző alternatívákat, amelyek révén a REDII felülvizsgálata – egy szélesebb körű „Irány az 55 %!” szakpolitikai intézkedéscsomag részeként – eredményesen és hatékonyan hozzájárulhatna az aktualizált cél eléréséhez.

Ami a **megújuló energiára vonatkozó átfogó célszintet illeti,** a 0. alternatíva (nincs változás) nem biztosítana eszközt a megújuló energiára vonatkozó uniós célkitűzés oly módon történő megvalósítására, hogy a végsőenergia-fogyasztáson belül legalább 38–40 %-os részarányt lehessen elérni. A 2. alternatíva (40 %-nál magasabb célérték) potenciálisan az éghajlat-politikai célkitűzés túllépéséhez vezetne, és nem biztosítaná a többi uniós jogalkotási eszközzel való összhangot. Így az előnyben részesített és hatékony lehetőség az 1. alternatíva (38–40 %-os minimális célérték), mivel ennek nincs hátránya. Ami a célkitűzés jellegét illeti, bár az 1. alternatíva (kötelező nemzeti célértékek) a megújuló energiaforrások arányának leghatékonyabb módon történő növelését jelentené, de szubszidiaritási kérdéseket vetne fel. Az energiaunió jelenlegi irányítási folyamata fontos alapot jelent a megújuló energiaforrásokra vonatkozó célkitűzés eléréséhez. A nemzeti tervek felülvizsgálati folyamatának első, 2020-ban lezárult iterációja eredményesnek bizonyult, mivel a nemzeti hozzájárulások együttesen kellően ambiciózusak voltak ahhoz, hogy biztosítsák a megújuló energiaforrásokra vonatkozóan 2030-ra kötelezően elérendő uniós cél teljesítését. Az energiaunió irányításáról szóló rendelet értelmében a tagállamoknak 2023 júniusáig be kell nyújtaniuk nemzeti energia- és klímaterveik aktualizálásának tervezetét, és már most be tudják mutatni, hogy milyen módon tervezik elérni a 2030-ra vonatkozó magasabb célértéket. Tekintettel a jelenlegi rendszer hatékonyságára és felépítésére, a 0. alternatíva (a kötelező uniós cél és a tagállami önkéntes hozzájárulások fenntartása) a legelőnyösebb.

Ami a **fűtést és a hűtést** illeti, az 1. alternatíva (nem-szabályozási intézkedések) nem fogja arra késztetni a tagállamokat, hogy a megújuló energiaforrások használatán alapuló fűtés és hűtés területén tett erőfeszítéseiket legalább évi 1,1 százalékpontra növeljék. A megújuló energiaforrások használatán alapuló fűtésre és hűtésre vonatkozó, az éghajlat-politikai célterv szerinti uniós adatok alapján a tagállamok által egységesen, egyenlő mértékben, kötelezően alkalmazandó éves átlagos részarány-növekedés 3b. alternatíva szerinti meghatározása nem tekinthető arányosnak, bár ez a leghatékonyabb. A megújuló energiaforrások 2030-ban szükséges szintjét a 3c. alternatíva szerint javasolt célértékként is meg lehetne határozni, amely azonban eltérne a jelenlegi modelltől, és megzavarhatná a már folyamatban lévő végrehajtási erőfeszítéseket, bár további előnye lenne, ha 2030-ra egyértelműen meghatározná a végső célt. A 3a. alternatíva, kombinálva az adott ágazatba tartozó és a megújuló

energiaforrások használatával fűtött és hűtött épületekkel, valamint a megfelelő kialakítású ipari referenciaértékekkel (3d. alternatíva), hatékonyan biztosítaná az ezen ágazatok energiarendszerbe való további integrálását ösztönző tényezők megfelelő együttesét. A 3a. alternatíva a megújuló energiaforrások növekedését minimális százalékos átalánymértékben határozná meg azáltal, hogy a jelenlegi 1,1 százalékpontos indikatív éves növelési célt minimálisan szükségesnek tekinti, és kibővíti azt a tagállamok által meghatározott „kiegészítésekkel", a GDP és a költségek alapján átcsoportosítva a tagállamok között a megújuló energiaforrások 2030-ra kívánt szintjének elérését biztosító további erőfeszítéseket. A tagállamok által biztosított további egyedi növekmények eszközként szolgálhatnak a fűtési és hűtési ágazatban az egyes tagállamok relatív ambíciószintjének értékeléséhez, de a szakadék megszüntetését célzó lehetséges hiánycsökkentő intézkedésként is funkcionálhatnak, ha a fűtésen és hűtésen kívüli területeken nem teljesülne a megújuló energiaforrásokra vonatkozó 38–40 %-os átfogó célkitűzés. Itt a megújuló energia építőiparban való felhasználására vonatkozó referenciaérték meghatározásának lehetősége is megfontolásra kerül.

Az intézkedések 2a. alternatíva szerinti kibővített listája nemzeti szintű rugalmasságot tesz lehetővé, biztosítja az arányosságot, és eszköztárat biztosít a tagállamok számára a választáshoz. Az intézkedések megtervezésekor a körülmények és a kiindulópontok tekintetében tiszteletben tartják a nemzeti és helyi sajátosságokat, és egyértelmű keretet biztosítanak minden szintű (nemzeti, regionális, helyi) és minden típusú szereplő számára (a közművektől és a vállalatoktól a településeken át a lakossági fogyasztókig/termelő-fogyasztókig).

Ami a **távfűtést és -hűtést** illeti, a 3c. alternatíva (az indikatív 1 százalékpontos éves növelési célértéknek az éghajlat-politikai célterv szerinti 2,1 %-os szintre növelése a jellegének megváltoztatása nélkül) a távfűtési fejlesztéseket abba az irányba terelné, hogy az éghajlat-politikai céltervvel és a karbonsemlegességi célokkal összhangban több megújuló energiát integráljanak a rendszerbe, tiszteletben tartva ugyanakkor a tagállamok nagyon eltérő helyzetét. A 3b. alternatíva (indikatív uniós célérték a megújuló energiaforrások távfűtésben és -hűtésben történő alkalmazásának arányára) hasonló előnyökkel járna, mint a 3c. alternatíva, de eltérne a jelenlegi rendelkezésektől, és zavart okozhatna a már folyamatban lévő végrehajtás szempontjából. A 3d. alternatíva (az 1 százalékpontos növelési cél növelése és kötelezővé tétele) lenne a leghatékonyabb cél, de túl szigorú, és kevesebb teret hagy a tagállamoknak. A 3a. alternatíva (nincs változtatás) lehetővé tenné, hogy a távfűtés korlátlan ideig fosszilis tüzelőanyagokkal folytatódjon, és így nem lenne összhangban a felülvizsgálat célkitűzéseivel. A 2. alternatíva (az intézkedések felsorolása) önálló vagy kiegészítő jellegű lehet, mivel egyértelműbb támogató keretet biztosít a távfűtés és -hűtés átalakításához, támogatja az épületek megújuló energia-ellátását, és kulcsfontosságú eszközzé válik a fűtés dekarbonizációjában, miközben fokozza az energiaágazat nemzeti és uniós energiarendszerekbe történő integrációját. A preferált lehetőség az intézkedésekre vonatkozó 2. alternatíva és a 3c. alternatíva szerinti célkialakítás kombinációja annak biztosítása érdekében, hogy a távfűtés és -hűtés összhangban legyen az európai zöld megállapodással, és lehetővé tegye az éghajlat-politikai célterv teljesülését, valamint az energiarendszer integrációjával kapcsolatos célok elérését. A fűtésre és hűtésre, valamint az épületekre vonatkozó átfogó lehetőségekkel együtt ez az alternatíva olyan támogató keretet is létrehozna, amely lehetővé tenné korszerű, megújuló energiaforrásokon alapuló, intelligens távfűtési és távhűtési rendszerek kifejlesztését és bővítését.

Ami a **megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia elterjesztését** illeti, az 1.1. alternatíva (a hálózatban szolgáltatott villamos energia megújuló forrásból származó részarányára vonatkozó közel valós idejű információ rendelkezésre állása) hatékony piaci

ösztönző jelzéseket nyújtana, amelyek adminisztratív terhek nélkül és a hatályos jogszabályokkal összhangban, közvetlenül kapcsolódnak a megújuló energiaforrások elterjedéséhez és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentéséhez. 1.2. alternatíva (a megújuló energiaforrások részarányára és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási profiljára vonatkozó információk pozitív hatással lennének a fogyasztók tájékoztatására, ugyanakkor a hozzáadott értékük korlátozott lenne). A 2.1–2.3. alternatíva az intelligens töltőinfrastruktúra optimalizálásának különböző aspektusait fedi le, és különböző mértékben járul hozzá az általános végrehajtási költségekhez és a gazdaság számára jelentkező előnyökhöz. Annak érdekében, hogy a tagállamok számára a rugalmasság biztosítható legyen, a nemzeti értékelésen alapuló végrehajtás minden esetben az intelligens töltési funkciók köré szerveződő megoldásként került kiválasztásra, ideértve a kétirányú töltést és a további intelligens töltőállomások (2.1B., 2.2B. és 2.3.) kiépítését is. A 3.1–3.3. alternatíva az aggregációs és mobilitási szolgáltatások piacán jelen lévő, a versenyt akadályozó különböző akadályokkal foglalkozik. A 3.1. alternatíva (annak biztosítása, hogy a villamosenergia-tároló rendszerek vagy készülékek kezelésekor – azok méretétől [kis- és nagyléptékűek], illetve helyhez kötött vagy mobil jellegétől függetlenül – a megkülönböztetés-mentesség, illetve az arányosság elve érvényesüljön a kezelést végző hálózatüzemeltetőkkel és a piaci szereplőkkel szemben, hogy versenyképes módon kínálhassák rugalmassági és kiegyenlítő szolgáltatásaikat) kockázatmentes opció. Az egyenlő versenyfeltételek megteremtéséhez szükség van a 3.2. alternatívára (önálló aggregátorok és mobilitási szolgáltatók az elemekre vonatkozó alapvető információk – például az állapotuk és a töltöttségi szintjük – eléréséhez), és ennek korai megvalósítása hosszú távon kedvező hatást gyakorolna a háztartási elemek tulajdonosai és az elektromos járművek felhasználói számára nyújtott szolgáltatások elérhetőségére, minőségére és költségeire. A 3.3. alternatíva (nyílt hozzáférés biztosítása valamennyi nyilvánosan hozzáférhető töltőinfrastruktúrához) az elektromos járművek elterjedésével párhuzamosan, várhatóan egyre előnyösebb lesz.

A **megújuló energia alkalmazásának a közlekedési ágazatban történő növelésével** kapcsolatban mérlegelt lehetőségek közül a következő kombináció tűnik a legkedvezőbbnek: az 1B. alternatíva (a célérték növelése és a fejlett bioüzemanyagokra vonatkozó részcél mellett a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozó külön részcél bevezetése) és a 2A. (energiaalapú kötelezettség szerinti üzemanyag-forgalmazók), 2C. (a 2A. és a 2B. alternatívában [kibocsátás alapú kötelezettség szerinti üzemanyag-forgalmazók] leírt megközelítések között tagállamok választhatnak) vagy 2D. (kibocsátás alapú kötelezettség szerinti üzemanyag-forgalmazók, de a piaci szereplőknek el kell érniük a fejlett bioüzemanyagok és a nem biológiai eredetű és megújuló üzemanyagok minimális arányát) alternatíva együttes alkalmazása. Bár az 1. alternatíván kívül valamennyi alternatíva biztosítja a szükséges ambíciószint megvalósulását, jelentős különbségek vannak közöttük. Az energiaalapú alternatívák előnye lehet az innovatív, megújuló forrásokból és a széntartalom újrahasznosításával előállított tüzelőanyagok fejlesztésének és előállításának előmozdítása, mivel ezek jelentik a legmegjósolhatóbb és legstabilabb szakpolitikai keretet az ilyen technológiákba történő beruházásokhoz. A kibocsátásintenzitáson alapuló lehetőségek ösztönözhetik az ellátási lánc javítását és a technológiai hatékonyságot a megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású üzemanyagok esetében, ahol a termelési költségek magasabbak, és előnyük az, hogy biztosítanák az üzemanyag-minőségről szóló irányelvben választott megközelítéssel való összhangot. Ehhez azonban módosítani kellene az üvegházhatású gázok kibocsátási intenzitásának meghatározására alkalmazott módszertant.

A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok használatának előmozdítása – különösen a 2030 utáni időszakot tekintve – teljes mértékben összhangban van az energiarendszer integrációs stratégiájával és a hidrogénstratégiával, valamint az éghajlat-politikai céltervvel. Ez különösen érvényes az 1. alternatívára (a nem biológiai eredetű

megújuló üzemanyagok elszámolási körének kiterjesztése a közlekedésen kívüli területekre, valamint az elszámolásuk következetesebbé tétele) és a 3. alternatívára (a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozó konkrét részcélok létrehozása azokban az ágazatokban, amelyekben a dekarbonizáció nehezen valósítható meg). A közlekedési és ipari ágazatban alkalmazásra kerülő nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok 2030-ra vonatkozó konkrét, de reális részcél értékei jelentenék az első lépést a 2030 utáni nagyobb léptékű elterjedésük felé.

A megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású tüzelőanyagok **tanúsítását** illetően az 1a. alternatíva (a jelenlegi tanúsítási rendszer hatályának és tartalmának kiigazítása úgy, hogy tartalmazza a REDII hatálya alá tartozó valamennyi tüzelőanyagot, beleértve a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokat is) és a 2A. alternatíva (a származási garanciák meglévő rendszerének alternatív tanúsítási rendszerként történő továbbfejlesztése) értékelésére került sor. Ennek során megállapították, hogy az 1a. alternatíva jó lehetőséget kínál a meglévő rendszer megerősítésére, mivel az alacsony kibocsátású tüzelőanyagok tanúsítását külön jogalkotási javaslat – például a hidrogén- és a dekarbonizált gázpiacra vonatkozó csomag – fogja tárgyalni. Az informatikai fejlesztési döntéseket az Európai Bizottság Informatikai és Kiberbiztonsági Tanácsának előzetesen jóvá kell majd hagynia.

Ami a **bioenergia fenntarthatóságát** biztosító alternatívákat illeti, az 1. alternatíva (nem-szabályozási intézkedések) megkönnyítené a REDII fenntarthatósági kritériumainak teljesítését, de nem tartalmazna további biztosítékokat az azonosított kockázatok kezelésére. A 2. alternatíva (a bioenergiára vonatkozó jelenlegi uniós fenntarthatósági kritériumok célzott megerősítése) nyújtaná a legközvetlenebb védelmet az erdei biomassza biológiai sokféleség szempontjából értékes területeken történő előállításának kockázataival szemben. Emellett olyan további biztosítékokat vezetne be, amelyek előmozdítják az optimális teljes életciklusra számított üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítást és megakadályozzák az energiaágazatban az új, nem hatékony biomassza felhasználását. A 3. alternatíva (kis létesítmények szabályozása) tovább növelné a 2. alternatíva hatékonyságát azáltal, hogy nagyobb mennyiségű biomassza energetikai célú felhasználását szabályozná az EU-ban. Emellett hozzájárulna a biomassza-termelés és -felhasználás nyilvános ellenőrzésének javításához is. Az előnyben részesített 2., 3. és 4.2. alternatívára építve (ez utóbbi szerint a tagállamoknak úgy kell kialakítaniuk a biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó támogatási rendszereiket – a kiváló minőségű hengeres faanyag használatának minimálisra csökkentése céljából –, hogy minimalizálják a nyersanyagpiaci torzulásokat), hozzájárulna ahhoz, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégiában foglaltaknak megfelelően minimálisra csökkenjen az egész fák energiatermelésre való felhasználása.

A REDII felülvizsgálatának alapvető célkitűzései mellett, amelyek a 2030-as és 2050-es kilátásokkal kapcsolatos elégtelen ambíciók kezelésére, az elégtelen rendszerintegráció kezelésére, valamint a bioenergia fenntarthatóságára vonatkozó rendelkezések aktualizálására irányulnak, korlátozott számú **további „kísérő" vagy támogató intézkedés** járulhatna hozzá a megújuló energiaforrások költséghatékony bevezetéséhez.

Ami a **villamosenergia-vásárlási megállapodásokat** illeti, az 1. alternatíva (iránymutatások) további orientációt nyújt a tagállamok számára az adminisztratív terhek növelése nélkül, bár a hatékonyság az iránymutatások alkalmazásától függ. A 2. alternatíva (a villamosenergia-vásárlási megállapodásokat igénybe vevő kis- és középvállalkozások pénzügyi támogatása) kedvező hatással lesz a megújuló energiaforrások elterjedésére és az európai gazdaságra. A 3. alternatíva (a villamosenergia-vásárlási megállapodásokra vonatkozó szabályozási intézkedések megerősítése) további terhet róna a tagállamokra az indokolatlan akadályok elhárítása terén, ugyanakkor további biztonságot nyújthatna a megújuló forrásokból előállított

villamos energia termelői és fogyasztói számára. Az 1. és a 2. alternatíva az előnyben részesített kombináció.

A **határokon átnyúló együttműködést** illetően az 1. alternatíva (aktualizált bizottsági iránymutatás) önmagában nem lenne túl hatékony, míg a 2. alternatíva (a tagállamok azon kötelezettsége, hogy a következő három évben teszteljék a határokon átnyúló együttműködést) mérsékelten hatékony. Bár a 3. alternatíva (a támogatási rendszerek kötelező részleges megnyitása) és a 4. alternatíva (az uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmus fokozott alkalmazása) rendkívül hatékony lenne, a 2. alternatíva politikailag valószínűleg elfogadhatóbb lesz, így ez az előnyben részesített opció.

Ami a **tengeri energia** felhasználásának előmozdítását illeti, az 1. alternatíva (közös tervezés) – tekintettel a kötelező jellegére – nagyon hatékonyan biztosítaná a célkitűzések tengeri medencénkénti meghatározását és végrehajtását. A 2. alternatíva (egyablakos kapcsolattartási pontok bevezetése a tengeri medencénkénti engedélyezéshez) várhatóan jó hatékonysággal segíti elő a határokon átnyúló tengeri megújulóenergia-projektek engedélyezését. A két lehetőség kombinációja javasolt.

Ami az **ipart** illeti, a 0. alternatíva (nincs változás) várhatóan nem növeli a megújulóenergia-fogyasztás arányát az ipari ágazatban, ami komoly aggályokat vet fel az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2030-ig történő csökkentésére és a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére vonatkozó célkitűzéssel kapcsolatban. Az 1. alternatíva (a megújuló energia használatának bevezetése az energiahatékonysági irányelvben előírt ellenőrzések során) hatékony eszközt biztosítana ahhoz, hogy az ipari szereplőket megismertessék a megújuló energiára való átállást biztosító, meglévő költséghatékony megoldásokkal, amelyek nem járnak adminisztratív teherrel, és összhangban vannak a hatályos jogszabályokkal. A 2. alternatíva (bizonyos ágazatokban az ipari termékeken a megújuló energiaforrások használatával történt előállításukat igazoló címke elhelyezése) olyan eszköz, amely hatékonyan szolgálja egy egységes és koherens piac megteremtését azon vállalatok számára, amelyek termék- és szolgáltatás-kínálata megújuló energiaforrások alkalmazásával előállított termékeket és nyújtott szolgáltatásokat tartalmaz. A kötelező címkézést a WTO-szabályokkal való összeegyeztethetőség biztosítása érdekében gondosan meg kell tervezni. Az 1. és a 2. alternatíva egymást kiegészítve – és a megújuló energia ipari felhasználására vonatkozó indikatív céllal kombinálva – lenne a leghatékonyabb megoldás.

A szakpolitikai alternatívák összességében kedvező gazdasági, környezeti és társadalmi előnyökkel járnak. Az importtól kevésbé függő, biztonságosabb uniós energiarendszer a megújuló energia – különösen a tengeri energia – növelésével érhető el. A REDII felülvizsgálata valószínűleg kedvező hatással lesz a gazdasági növekedésre és a beruházásokra azáltal, hogy minőségi munkahelyeket teremt, továbbá csökkenti a fosszilis tüzelőanyagok importját és a fogyasztók, illetve a vállalkozások energiaköltségeit. A tervezett zöld digitális helyreállítással összhangban számos szakpolitikai alternatíva várhatóan munkahelyteremtő hatású lesz. Pozitív foglalkoztatási hatások várhatók, különösen a megújuló energiához kapcsolódó ágazatokban, ezzel együtt várhatóan növekszik a foglalkoztatás és a fejlődnek a készségek az építőiparban és az energiaellátásban, továbbá a foglalkoztatás ágazatok közötti eltolódásával lehet számolni. A kiadások egy eurójára vetítve a megújuló energia közel 70 %-kal több munkahelyet teremt, mint a fosszilis tüzelőanyagokra fordított kiadások, a fotovoltaikus napenergia használata pedig egységnyi villamosenergia-termelésre vetítve több mint kétszer annyi munkahelyet hoz létre, mint a szén vagy földgáz használta esetén. A fenntartható megújuló energiaforrásokból – többek között a megújuló hidrogénből – származó energia nagyobb mértékű felhasználása az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkenését eredményezné. A fosszilis tüzelőanyagok kiváltása csökkenti a légszennyező anyagok mennyiségét is, és jótékony hatással lesz az egészségre. A

közúti közlekedés megújuló energiaforrásokon alapuló villamosítása pozitív hatást gyakorolna különösen a városi légszennyezésre, míg például az épületek fűtésének villamosítása jelentősen hozzájárulna a jelenleg nagymértékben fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó európai épületállományból származó üvegházhatású gáz és egyéb légszennyezőanyag-kibocsátás csökkentéséhez. A városok levegőminősége többek között a megújuló energiaforrásokra épülő fűtés, különösen a városi távfűtés révén javulni fog. A biológiai sokféleségre gyakorolt pozitív hatások a bioenergiára vonatkozó szigorúbb fenntarthatósági kritériumok következményei lesznek. Csökkenhet a biomasszából előállított üzemanyagok EU-n kívülről történő behozatala, ha a harmadik országok úgy döntenek, hogy nem tesznek eleget e kritériumoknak, és kivitelüket a nem uniós országokba irányítják át.

A REDII felülvizsgálata a tagállami közigazgatási szervek számára főként gyakorlati következményekkel jár majd, mivel magasabb (kötelező) célértékeket kell teljesíteni, ennek érdekében kell dolgozni, és ehhez kell igazítani a nyomonkövetési tevékenységet is. A közigazgatási szervektől elvárt egyéb intézkedések közé tartozik a megújuló energia használatának ösztönzése és elősegítése a fuvarozók körében.

- Célravezető szabályozás és egyszerűsítés

A megújulóenergia-irányelvet a célravezető és hatásos szabályozást célzó program (REFIT) keretében 2014 és 2016 között értékelték. A REDII viszonylag közelmúltbeli elfogadása miatt a javasolt felülvizsgálat csak olyan mértékű, hogy költséghatékony módon hozzá tudjon járulni az Unió 2030-ra kitűzött éghajlatvédelmi törekvéseihez, és nem jelenti az irányelv teljes körű felülvizsgálatát. A hatásvizsgálat azonosította a jogszabályok egyszerűsítésének és a szabályozási költségek csökkentésének lehetőségeit.

A megfelelés-ellenőrzési rendszert nem tervezik megváltoztatni.

A megújuló energiának a fűtés és hűtés terén, valamint az épületekben történő növekvő felhasználása építési munkálatokat/felújítást igényel, ami az érintett ágazatban a foglalkoztatás növekedéséhez vezet. Az építőipari, építészeti és építőmérnöki cégek 95 %-a kis- és középvállalkozás (kkv), ezért a kkv-k tekintetében pozitív gazdasági hatás valószínűsíthető. Az energiavásárlási megállapodásokra vonatkozó iránymutatás és pénzügyi támogatás segítséget nyújt azoknak a kkv-knak, amelyek nem rendelkeznek az összetett szerződések teljesítéséhez szükséges erőforrásokkal. Az erdei biomasszára vonatkozó szigorúbb kritériumok növelhetik a kis- és közepes méretű gazdasági szereplők adminisztratív költségeit és terheit.

Az egységes piacon belüli tisztességes verseny biztosítása érdekében minden gazdasági szereplőre ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni. A javaslat így a kkv-kra és a mikrovállalkozásokra is vonatkozik, de a kis energiatermelő létesítmények számára egyszerűsített ellenőrzési mechanizmusokat tesz lehetővé. A tervezett gazdasági hatások azonban valószínűleg a kkv-k számára is előnyösek lesznek, mivel a megújulóenergia-technológiák, különösen a fotovoltaikus napenergia hasznosításának értékláncát kkv-k működtetik.

Alapvető jogok

Az Alapjogi Chartával való összhang tekintetében a felülvizsgálat átfogó célja a megújuló energia használatának növelése és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése, ami teljes mértékben összhangban van a Charta 37. cikkével, amelynek értelmében a környezet magas szintű védelmét és a környezet minőségének javítását be kell építeni az uniós politikákba, és a fenntartható fejlődés elvével összhangban biztosítani kell.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

E javaslat módosítja a megújuló energia használatáról szóló meglévő irányelvet, ennélfogva pedig a becsült adminisztratív hatások és költségek mérsékeltek, mivel a szükséges struktúrák és szabályok nagy része már létezik. A javaslatnak nincs költségnövelő hatása az EU költségvetésére.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Miután a társjogalkotók elfogadták ezt a módosító irányelvet, a Bizottság az átültetési időszak alatt a következő intézkedéseket fogja tenni az irányelv átültetésének megkönnyítése érdekében:

– megfelelési táblázat készítése, amely mind a tagállamok, mind a Bizottság számára az átültetést ellenőrző listaként szolgál,

– találkozók szervezése – akár a megújuló energiaforrásokra vonatkozó összehangolt fellépés (CA-RES) keretében, akár szakbizottsági formában – az irányelv különböző részeinek átültetéséért felelős tagállami szakértőkkel az irányelv átültetési módjának megvitatása és a kétségek megoldása érdekében,

– az irányelv átültetésével kapcsolatos konkrét kérdés esetén rendelkezésre állás a tagállamokkal folytatandó kétoldalú találkozókra és egyéb megbeszélésekre.

Az átültetési határidő lejárta után a Bizottság átfogóan értékelni fogja, hogy a tagállamok teljes mértékben és helyesen ültették-e át az irányelvet.

Az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendelet integrált energia- és klímapolitika-tervezési, nyomonkövetési és jelentéstételi keretet hozott létre annak érdekében, hogy a Párizsi Megállapodás átláthatósági követelményeivel összhangban nyomon kövesse az éghajlat- és energiapolitikai célok megvalósítása terén elért előrehaladást. A tagállamoknak 2019 végéig be kellett nyújtaniuk a Bizottsághoz az integrált nemzeti energia- és klímatervüket, amely a 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozóan lefedte az energiaunió öt dimenzióját. 2023-tól kezdődően a tagállamoknak kétévente jelentést kell tenniük a tervek végrehajtása terén elért eredményekről, továbbá 2023. június 30-ig értesíteniük kell a Bizottságot a tervek tervezett, és a 2024. június 30-án esedékes végleges aktualizálásáról. Ez a 2024-ben esedékes aktualizálás kiterjedne a REDII felülvizsgálata során elfogadott új célokhoz kapcsolódó tervezési kötelezettségekre is. Az ebben a javaslatban meghatározott további tervezési és jelentéstételi követelmények nem hoznak létre új tervezési és jelentéstételi rendszert, hanem az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti meglévő tervezési és jelentéstételi keret hatálya alá tartoznak. Az energiaunió irányításáról szóló rendelet jövőbeli felülvizsgálata lehetővé tenné e jelentéstételi követelmények egységes szerkezetbe foglalását.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetén)**

Az Európai Bíróság által a Bizottság kontra Belgium ügyben (C-543/17. sz. ügy) hozott ítéletet követően a tagállamoknak a tagállami átültető intézkedésekről szóló értesítéseikhez kellően egyértelmű és pontos információkat kell mellékelniük, megjelölve, hogy az irányelv egyes rendelkezéseit a nemzeti jog mely rendelkezései ültetik át. Ezt minden kötelezettség esetében biztosítani kell, nem csak a „cikkek szintjén”. Amennyiben a tagállamok eleget tesznek ennek a kötelezettségnek, akkor elvileg nem kell az átültetésről magyarázó dokumentumokat küldeniük a Bizottság számára.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az (EU) 2018/2001 irányelvet jelentősen módosító vagy új elemekkel kiegészítő főbb rendelkezések a következők:

Az 1. cikk (1) bekezdése úgy módosítja a REDII 2. cikkét, hogy módosítja a nem biológiai eredetű, megújuló forrásból származó üzemanyagok és az alapértelmezett érték fogalommeghatározását, valamint bevezeti a minőségi hengeres faanyag, a megújuló forrásból származó üzemanyagok, az ajánlattételi övezet, az okos mérési rendszer, az elektromos töltőállomás, a piaci szereplő, a villamosenergia-piac, a háztartási elem, az elektromos meghajtású gépjárműben használt elem, az ipari elem, az állapot, a töltöttségi szint, a teljesítmény-beállítási pont, az intelligens töltés, a szabályozó hatóság, a kétirányú töltés, a normál teljesítményű elektromos töltőállomás, az ipar, a nem energetikai cél, az ültetvényi erdő és telepített erdő új fogalommeghatározásokat.

Az 1. cikk (2) bekezdése azzal az aktualizált 2030-as uniós célkitűzéssel módosítja a REDII 3. cikkének (1) bekezdését, hogy 2030-ra az Unió teljes bruttó energiafogyasztásának legalább 40 %-át megújuló energia képezze. Módosítja továbbá a 3. cikk (3) bekezdését annak érdekében, hogy megerősítse a támogatási rendszerekből eredő szükségtelen piaci torzulások kockázatának minimalizálására vonatkozó kötelezettséget, továbbá a lépcsőzetes eljárás elvével összhangban elkerülje, hogy bizonyos nyersanyagok energiatermelésben történő felhasználása támogatásra kerüljön. Bevezeti azt a kötelezettséget is, hogy 2026-tól – néhány kivételtől eltekintve – fokozatosan meg kell szüntetni a biomasszából történő villamosenergia-termelés támogatását. Ezen túlmenően az 1. cikk (2) bekezdése a villamosításról szóló új bekezdéssel egészíti ki az irányelvet, hogy segítse a tagállamokat nemzeti hozzájárulásaik teljesítésében.

Az 1. cikk (3) bekezdése módosítja a REDII 7. cikkét a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányára vonatkozó aktualizált számítási módszerrel annak előírása érdekében, hogy i. a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból előállított energiát abban az ágazatban kell elszámolni, amelyben azt felhasználják (villamos energia, fűtés, hűtés vagy közlekedés), és ii. a nem biológiai eredetű, megújuló forrásból származó üzemanyagok előállításához felhasznált, megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát nem kell figyelembe venni az érintett tagállam megújuló energiaforrásokból előállított teljes bruttó villamosenergia-fogyasztásának kiszámításakor.

Az 1. cikk (4) bekezdése a REDII 9. cikkének (1) bekezdését egy további bekezdéssel egészíti ki, amelynek értelmében a tagállamoknak három éven belül határokon átnyúló kísérleti projektet kell indítaniuk, továbbá a REDII 9. cikkének (7) bekezdését kiegészíti a tengeri medencénkénti közös tengeri energiatervezésről szóló további bekezdéssel, amelynek értelmében a tagállamoknak közösen kell meghatározniuk az egyes tengeri medencékben 2050-ig termelendő tengeri megújulóenergia-mennyiséget, és meg kell állapodniuk az erről szóló együttműködésről, illetve a 2030-ban és 2040-ben megvalósítandó időközi lépésekről.

Az 1. cikk (5) bekezdése úgy módosítja a REDII 15. cikkét, hogy törli az épületekre vonatkozó (4)–(7) bekezdést, amely átkerült az új 15a. cikkbe, naprakésszé teszi a

szabványokra való hivatkozásokat, megerősíti a megújuló energiaforrásokra vonatkozó energiavásárlási megállapodásokról szóló rendelkezést, és egy kiegészítő rendelkezéssel előírja, hogy egy évvel ezen módosító irányelv hatálybalépését követően az igazgatási eljárásokat felül kell vizsgálni.

Az 1. cikk (6) bekezdése új 15a. cikket illeszt be az irányelvbe, amely a megújuló energia általános elterjesztéséről szól, és lehetővé teszi az ezt szolgáló intézkedések megtételét az épületek fűtése és a hűtése tekintetében. Ez az új cikk tartalmazza az épületek megújuló forrásokból származó energiafelhasználásának 2030-ig elérendő 49 %-os új indikatív uniós célértékét, valamint a „hatékony távfűtés és távhűtés” új fogalommeghatározására való hivatkozást, amellyel az átdolgozott energiahatékonysági irányelv kiegészítésre kerül, és amely az egyik módja annak, hogy az új épületek és a jelentős felújítás alatt álló épületek esetében teljesülhessen a megújuló energiaforrások minimális szintje. Kiigazítja a REDII 15. cikkében az épületekre vonatkozó bekezdések szövegét annak érdekében, hogy összekapcsolja azokat a megújuló energiaforrásokra vonatkozó indikatív célok elérésével, előmozdítsa a fosszilis tüzelőanyaggal működő fűtési rendszerekről a megújuló energiaforrásokra való átállást, valamint hogy összhangban legyen az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvvel.

Az 1. cikk (7) bekezdése úgy módosítja a REDII 18. cikkének (3) bekezdését, hogy kiigazítja az üzembe helyezőkkel szembeni képesítési és hitelesítési követelményekre vonatkozó előírásokat annak érdekében, hogy kezelni lehessen a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtési rendszerek üzembe helyezőinek hiányát, mert az „fékezi” a fosszilis tüzelőanyaggal működő rendszerek fokozatos kivezetését. Törli továbbá a megújuló energiaforrásokon alapuló fűtési technológiák konkrét típusainak listáját, és azt a megújuló energiaforrásokkal működő fűtési rendszerekre való általános hivatkozással helyettesíti. Módosítja a REDII 18. cikkének (4) bekezdését úgy, hogy a tagállamokat a képzési programokban való részvétel támogatását célzó intézkedésekre kötelezi. A tagállamok számára kötelező lesz a minősített üzembe helyezők listájának nyilvánosságra hozatala, míg korábban ez csak lehetőség volt.

Az 1. cikk (8) bekezdése – a 15. cikk szerinti energiavásárlási megállapodásokkal kapcsolatos változásokhoz kapcsolódva – módosítja a REDII 19. cikkének (2) és (8) bekezdését, amelynek értelmében a tagállamoknak már nem lesz lehetőségük arra, hogy ne adjanak ki származási garanciát a pénzügyi támogatásban részesülő gyártók számára.

Az 1. cikk (9) bekezdése új és kiegészítő bekezdéssel módosítja a REDII 20. cikkének (3) bekezdését annak érdekében, hogy javítsa a távfűtő-távhűtő rendszerek és más energiahálózatok közötti energiarendszer-integrációt azáltal, hogy a megújuló energiaforrások felhasználásával történő fűtés és hűtés előmozdítása érdekében adott esetben hatékony távfűtő-távhűtő rendszerek kifejlesztésére kötelezi a tagállamokat.

Az 1. cikk (10) bekezdése új 20a. cikkel egészíti ki a REDII-t, amely a következő intézkedésekkel segíti elő a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia rendszerintegrációját:

- az átláthatóság növelése érdekében, valamint a villamosenergia-piaci szereplők, az aggregátorok, a fogyasztók és a végfelhasználók jobb tájékoztatása céljából az átvitelirendszer-üzemeltetők és elosztórendszer-

üzemeltetők kötelesek információkat közölni az általuk szolgáltatott villamos energia megújulóenergia-arányára és üvegházhatásúgáz-tartalmára vonatkozóan;

- az elemek gyártóinak lehetővé kell tenniük az elemek kapacitására, állapotára, töltöttségi szintjére és a teljesítmény-beállítási pontra vonatkozó információkhoz való hozzáférést az elemek tulajdonosai és a nevükben eljáró harmadik felek számára;
- a tagállamok intelligens töltési kapacitást biztosítanak a nem nyilvánosan hozzáférhető, normál teljesítményű elektromos töltőállomásokhoz, mivel azok az energiarendszer integrációja szempontjából relevánsak;
- a tagállamok biztosítják, hogy a tárolási és kiegyenlítő eszközök használatára vonatkozó szabályozási rendelkezések a rugalmassági, kiegyenlítő és tárolási szolgáltatások piacán való részvételt illetően ne tartalmazzanak hátrányos megkülönböztetést a kis és/vagy mobil tárolórendszerekkel szemben.

Az 1. cikk (11) bekezdése a megújuló energia iparban való általános elterjesztéséről szóló új 22a. cikket illeszt be a REDII-be, továbbá indikatív jelleggel célul tűzi ki a megújuló energia 1,1 százalékpontos éves átlagos növelését, valamint kötelező célértékként előírja az alapanyagként vagy energiahordozóként használt, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok 50 %-os arányát. Bevezeti azt a követelményt is, hogy a zöld ipari termékek címkéjén az uniós közös módszertan alapján fel kell tüntetni a felhasznált megújuló energia százalékos arányát.

Az 1. cikk (12) bekezdése értelmében a REDII 23. cikkének (1) bekezdése úgy módosul, hogy a fűtés és hűtés területén az 1,1 százalékpontos éves növekedés kötelező alapértékké válik, továbbá az irányelv kiegészül egy új bekezdéssel, amely a tagállamokat a megújuló energiaforrásokból előállított energia potenciáljának, valamint a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia fűtési és hűtési ágazatban való felhasználásának értékelésére kötelezi. Módosítja továbbá a REDII 23. cikkének (4) bekezdését, amely szerint egy kibővített intézkedéssorozat nyújt segítséget a fűtési és hűtési cél eléréséhez. Megerősíti ezt a bekezdést is annak érdekében, hogy a tagállamok ne csak törekedjenek arra, hogy az intézkedések hozzáférhetők legyenek valamennyi fogyasztó számra, különös tekintettel azokra az alacsony jövedelmű vagy kiszolgáltatott helyzetű háztartásokra, amelyek máskülönben – elegendő kezdőtőke hiányában – nem tudnának élni az intézkedések nyújtotta lehetőségekkel.

Az 1. cikk (13) bekezdése a távfűtési és távhűtési rendszerekben felhasznált megújuló energia részarányára vonatkozó információkról szóló aktualizált bekezdéssel módosítja a REDII 24. cikkének (1) bekezdését. Az 1. cikk (13) bekezdése a megújuló forrásokból származó energia, valamint a hulladékhő és hulladék hűtőenergia távfűtésben és -hűtésben történő felhasználási részaránya célértékének 1 százalékpontról 2,1 százalékpontra történő emeléséről szóló aktualizált bekezdéssel módosítja a REDII 24. cikkének (4) bekezdését, továbbá kiegészíti az irányelvet egy új bekezdéssel, amely a 25 MWth feletti teljesítményű távfűtési és -hűtési rendszerekre is kiterjeszti a harmadik felek hozzáférését, amennyiben ez indokolt. Az 1. cikk (13) bekezdése a REDII 24. cikkének (5) bekezdését egy aktualizált bekezdéssel egészíti ki, amely hivatkozást tartalmaz a hatékony távfűtés új fogalommeghatározására (amelyet be kell illeszteni az átdolgozott energiahatékonysági irányelvbe), és előírja, hogy a tagállamok dolgozzanak ki egy mechanizmust a harmadik felek általi hozzáférés indokolatlan megtagadásának

kezelésére. A REDII 24. cikkének (6) bekezdése a hulladékhő és hulladék hűtőhatás felhasználásában szerepet játszó szereplők közötti koordináció megkönnyítését célzó keretről szóló új bekezdéssel módosul. Az 1. cikk (13) bekezdése olyan aktualizált bekezdéssel módosítja a REDII 24. cikkének (8) bekezdését, amely előírja, hogy az elosztórendszer-üzemeltetők négyévente értékeljék a távfűtési vagy távhűtési rendszerek kiegyenlítő és egyéb rendszerszolgáltatási potenciálját. A REDII 24. cikkének (9) bekezdése olyan aktualizált bekezdéssel módosul, amelynek értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a fogyasztók jogai, a távfűtési-távhűtési rendszerek üzemeltetésére vonatkozó szabályok és a felülvizsgált szabályok közötti összhangot, illetve azt, hogy a szabályok egyértelműen meghatározottak, nyilvánosan hozzáférhetők, és azokat az illetékes hatóság érvényesíti. A REDII 24. cikkének (10) bekezdése egy olyan aktualizált bekezdéssel módosul, amely helyesbíti a kereszthivatkozásokat, és kiegészíti az irányelvet a hatékony távfűtés új fogalommeghatározásával (be kell illeszteni az átdolgozott energiahatékonysági irányelvbe).

Az 1. cikk (14) bekezdése módosítja a REDII 25. cikkének (1) bekezdését azáltal, hogy 13 %-os kibocsátásintenzitás-csökkentési cél meghatározásával növeli a közlekedésben felhasznált megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos ambíciószintet, a 2022-es legalább 0,2 %-ról 2025-re 0,5 %-ra, 2030-ra pedig 2,2 %-ra növeli a fejlett bioüzemanyagokra vonatkozó részcélértéket, és 2,6 %-os részcélt vezet be a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok esetében. Az 1. cikk (14) bekezdése az elektromobilitás előmozdítása érdekében egy olyan jóváírási mechanizmust is bevezet, amelynek keretében az elektromos járműveket nyilvános töltőállomásokon megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiával ellátó gazdasági szereplők kvótajóváírásban részesülnek, amelyet az üzemanyag-forgalmazók számára értékesíthetnek, ez utóbbiak pedig az üzemanyag-forgalmazókra vonatkozó kötelezettség teljesítésére használhatják fel azt.

Az 1. cikk (15) bekezdése úgy módosítja a REDII 26. cikkét, hogy az tükrözze a közlekedésben meghatározott kibocsátásintenzitási célkitűzést.

Az 1. cikk (16) bekezdése úgy módosítja a REDII 27. cikkének (1) bekezdését, hogy meghatározza azokat a számítási szabályokat, amelyeket egyrészt az üzemanyagok kibocsátásintenzitásának a megújuló energiaforrások közlekedésben való használata révén elért csökkentésének kiszámítása során, másrészt a fejlett bioüzemanyagokra, biogázokra és nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozó célértékek kiszámításakor kell alkalmazni. Az 1. cikk (16) bekezdése törli a REDII 27. cikkének (2) bekezdését, amellyel megszünteti az egyes megújuló üzemanyagokhoz és a közlekedésben használt, megújuló forrásból származó villamos energiához kapcsolódó szorzókat. Az 1. cikk (16) bekezdése módosítja a REDII 27. cikkének (3) bekezdését, és ezzel törli a közlekedésben használt villamos energiára vonatkozó addicionalitási keretet, és elrendeli, hogy a villamos energiából előállított, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok kiszámítására vonatkozó rendelkezéseket attól függetlenül alkalmazzák, hogy mely ágazatban használják ezeket az üzemanyagokat.

Az 1. cikk (17) bekezdése módosítja a 28. cikket azáltal, hogy törli a 31. cikk a) pontjában jelenleg szabályozott uniós adatbázisra vonatkozó bekezdéseket, és törli az (5) bekezdésben szereplő felhatalmazást, amely szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktus keretében kell meghatározni a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok által elért

üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás értékelésének módszertanát, amelyet jelenleg az 1. cikk 20. pontja szabályoz.

Az 1. cikk (18) bekezdése olyan aktualizált bekezdésekkel módosítja a REDII 29. cikkének (1), (3), (4), (5) és (6) bekezdését, amelyek célzottan megerősítik a jelenlegi fenntarthatósági kritériumokat úgy, hogy a mezőgazdasági biomasszára vonatkozó meglévő földhasználati kritériumokat (pl. „no-go” területek) az erdei biomasszára is alkalmazzák (beleértve az elsődleges, rendkívül változatos erdőket és tőzeglápokat is). Ezeket a megerősített kritériumokat az 5 MW teljes névleges hőteljesítmény alatti, kis méretű, biomassza-alapú hő- és villamosenergia-termelő létesítményekre kell alkalmazni. Az 1. cikk (18) bekezdése módosítja a REDII 29. cikkének (10) bekezdését egy aktualizált bekezdéssel, amely a biomasszából előállított üzemanyagokból történő villamosenergia-termelésre, fűtésre és hűtésre vonatkozó meglévő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási küszöbértékeket a meglévő (nem csak az új) létesítményekre alkalmazza. Az 1. cikk (18) bekezdése további elemekkel egészíti ki a 29. cikk (6) bekezdését a betakarítás által a talaj minőségére és a biológiai sokféleségre gyakorolt negatív hatás minimalizálása érdekében.

Az 1. cikk 19. pontja a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokra vonatkozó üvegházhatásúgázkibocsátás–megtakarítási kritériumokról szóló új, 29a. cikket illeszt be az irányelvbe annak érdekében, hogy a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból származó energiát csak akkor lehessen beszámítani az ezen irányelvben meghatározott célértékek teljesítésébe, ha az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításuk legalább 70 %-os, és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokból származó energia csak akkor számítható bele a közlekedési célértékbe, ha az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítása legalább 70 %-os.

Az 1. cikk (20) bekezdése úgy módosítja a REDII 30. cikkét, hogy azt a 29a. és 31a. cikkben bevezetett változásokhoz igazítja. Emellett egyszerűsített ellenőrzési mechanizmust vezet be az 5 és 10 MW közötti teljesítményű létesítményekre vonatkozóan.

Az 1. cikk (21) bekezdése törli a REDII 31. cikkének (2), (3) és (4) bekezdését, amelyek a regionális termesztési értékek használatának lehetőségét szabályozták annak érdekében, hogy jobban ösztönözzék a termelők egyéni erőfeszítéseit a nyersanyagok üvegházhatásúgáz-kibocsátási intenzitásának csökkentésére

Az 1. cikk (22) bekezdése az irányelvet egy új 31a. cikkel egészíti ki, amely az uniós adatbázist szabályozza, kiterjesztve annak hatályát a közlekedési ágazatban használt üzemanyagokon kívüli üzemanyagokra is. Lehetővé teszi a folyékony és gáznemű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok, valamint ezek teljes életciklusra számított üvegházhatásúgáz-kibocsátásának nyomon követését. Az adatbázis az a nyomonkövetési és jelentéstételi eszköz, amelybe az üzemanyag-forgalmazóknak be kell vinniük az annak ellenőrzéséhez szükséges információkat, hogy teljesítik-e az üzemanyag-forgalmazókra vonatkozóan a 25. cikkben előírt kötelezettségeket.

A 2. cikk módosítja az (EU) 2018/1999 rendeletet annak érdekében, hogy az uniós energiafogyasztáson belül 2030-ban elérendő legalább 32 %-os megújulóenergia-arányra vonatkozó kötelező uniós célkitűzést „az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkében

említett, a megújuló energiára vonatkozó 2030-as kötelező uniós célkitűzésre” módosítsa. Nem módosítja az (EU) 2018/1999 rendelet egyéb kulcsfontosságú elemeit, például a villamosenergia-hálózatok összekapcsolására vonatkozó 15 %-os célkitűzést, amely továbbra is kulcsfontosságú a megújuló energiaforrások integrációja szempontjából.

A 3. cikk a közlekedési üzemanyagok dekarbonizációjára vonatkozó célkitűzésekhez kapcsolódó szabályozási követelmények megkettőzésének elkerülése és az (EU) 2018/2001 irányelvvel való összehangolás érdekében, többek között az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére és a bioüzemanyagok használatára vonatkozó kötelezettségek tekintetében módosítja a 98/70/EK irányelvet.

A 4. cikk átmeneti rendelkezéseket tartalmaz a 98/70/EK irányelv szerinti jelentéstételi kötelezettségekkel kapcsolatban annak biztosítása érdekében, hogy a 98/70/EK irányelvnek az ezen irányelv 3. cikkének (4) bekezdése által törölt cikkeiben előírtak szerint gyűjtött és bejelentett adatokat benyújtsák a Bizottsághoz.

Az 5. cikk az átültetésre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

A 6. cikk hatályon kívül helyezi az (EU) 2015/652 tanácsi irányelvet.

A 7. cikk a hatálybalépésre vonatkozik.

2021/0218 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek és a 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a megújuló energia előmozdítása tekintetében történő módosításáról, valamint az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

Tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére, illetve 194. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[3],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[4],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az európai zöld megállapodás[5] célul tűzi ki, hogy 2050-re megvalósuljon az Európai Unió klímasemlegessége olyan módon, amely hozzájárul az európai gazdasághoz, növekedéshez és munkahelyteremtéshez. Ez a célkitűzés, valamint az Európai Parlament[6] és az Európai Tanács[7] által egyaránt jóváhagyott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat-politikai céltervben[8] meghatározott, az üvegházhatású gázok kibocsátásának 2030-ig történő 55 %-os csökkentésére irányuló célkitűzés energetikai átalakulást von maga után, és a megújuló energiaforrásoknak egy integrált energiarendszeren belüli lényegesen nagyobb részarányát teszi szükségessé.

(2) A megújuló energia alapvető szerepet játszik az európai zöld megállapodás megvalósításában és a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésében, mivel az energiaágazat az Unió teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásának több mint 75 %-áért felelős. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésével a megújuló energia hozzájárul a környezettel kapcsolatos olyan kihívások kezeléséhez is, mint a biológiai sokféleség csökkenése.

---

3 HL C […], […], […] o.

4 HL C […], […], […] o.

5 A Bizottság 2019. december 11-i közleménye, Az európai zöld megállapodás, COM(2019) 640 final.

6 Az Európai Parlament 2020. január 15-i állásfoglalása az európai zöld megállapodásról (2019/2956(RSP)).

7 Az Európai Tanács 2020. december 11-i következtetései, https://www.consilium.europa.eu/media/47296/1011-12-20-euco-conclusions-en.pdf

8 A Bizottság 2020. szeptember 17-i közleménye, Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében, COM(2020) 562 final.

(3) Az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv[9] kötelező uniós célt tűz ki arra vonatkozóan, hogy 2030-ra az Unió teljes bruttó energiafogyasztásában a megújuló energia arányának el kell érnie legalább a 32 %-ot. Az éghajlat-politikai célterv értelmében – az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó uniós célkitűzés elérése érdekében – a megújuló energiának a teljes bruttó energia-fogyasztáson belüli részarányát 2030-ig 40 %-ra kell növelni[10]. Ezért az említett irányelv 3. cikkében meghatározott célértéket növelni kell.

(4) Egyre inkább elismerést nyer, hogy a bioenergiával kapcsolatos szakpolitikákat össze kell hangolni a biomassza-felhasználás lépcsőzetességének elvével[11] annak érdekében, hogy az innovatív, magas hozzáadott értékű, bioalapú megoldások és a fenntartható, körforgásos biogazdaság fejlesztése érdekében méltányos hozzáférést biztosítsanak a biomassza-nyersanyagok piacához. A bioenergiára vonatkozó támogatási rendszerek kidolgozása során a tagállamoknak ezért figyelembe kell venniük az energetikai és nem energetikai célú felhasználásra rendelkezésre álló fenntartható biomassza-állományt, a nemzeti erdei szénelnyelők és ökoszisztémák fenntartását, valamint a körforgásos gazdaság és a lépcsőzetes biomassza-hasznosítás elvét, továbbá a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott hulladékhierarchiát[12]. Ennek érdekében nem nyújthatnak támogatást a fűrészrönkökből, furnérrönkökből, tönkökből és gyökerekből történő energiatermeléshez, és – jól meghatározott körülményektől eltekintve – nem ösztönözhetik a minőségi hengeres faanyag energiatermelésre történő felhasználását. A lépcsőzetes felhasználás elvével összhangban a fás biomasszát legnagyobb gazdasági és környezeti hozzáadott értékének megfelelően kell felhasználni, a következő prioritási sorrendben: 1. faalapú termékek, 2. élettartamuk meghosszabbítása, 3. újrahasználat, 4. újrafeldolgozás, 5. bioenergia és 6. ártalmatlanítás. Azokban az esetekben, amikor a fás biomassza egyéb jellegű hasznosítása gazdaságilag nem életképes, vagy környezeti szempontból nem kívánatos, az energetikai hasznosítás a nem megújuló forrásokon alapuló energiatermelés csökkentéséhez járul hozzá. A tagállamok bioenergiával kapcsolatos támogatási rendszereit ezért azokra az alapanyagokra kell irányítani, amelyek esetében az anyagágazatokkal folytatott piaci verseny csekély, és amelyek energiaforrásként történő felhasználása – a nem fenntartható bioenergia-útvonalakra irányuló negatív ösztönzők elkerülése érdekében – pozitívnak tekinthető mind az éghajlat, mind a biológiai

---

9 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

10 A Bizottság 2020. szeptember 17-i közleménye, Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében, 3. pont, COM(2020) 562 final.

11 A lépcsőzetes megközelítés elvének célja a biomassza-felhasználás erőforrás-hatékonyságának elérése azáltal, hogy ahol csak lehetséges, a biomassza-felhasználást az energiafelhasználással szemben kell előnyben részesíteni, növelve ezáltal a rendszeren belül rendelkezésre álló biomassza mennyiségét. A lépcsőzetes felhasználás elvével összhangban a fás biomasszát legnagyobb gazdasági és környezeti hozzáadott értékének megfelelően kell felhasználni, a következő prioritási sorrendben: 1. faalapú termékek, 2. élettartamuk meghosszabbítása, 3. újrahasználat, 4. újrafeldolgozás, 5. bioenergia és 6. ártalmatlanítás.

12 Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

sokféleség szempontjából, amint azt a Közös Kutatóközpont „A fás biomassza energiatermelésre való felhasználása az EU-ban” című jelentésében megállapította[13]. Másrészt a lépcsőzetes kezelés elve további következményeinek meghatározásakor el kell ismerni azokat a nemzeti sajátosságokat, amelyek a tagállamok számára iránymutatással szolgálnak a támogatási rendszereik kialakításában. A hulladék keletkezésének megelőzését, újrafelhasználását és újrafeldolgozását prioritásként kell kezelni. A tagállamoknak el kell kerülniük olyan támogatási rendszerek létrehozását, amelyek ellentétesek lennének a hulladék kezelésére vonatkozó célokkal és az újrafelhasználható hulladékok nem hatékony felhasználásához vezetnének. Továbbá a bioenergia hatékonyabb felhasználásának biztosítása érdekében 2026-tól a tagállamok nem támogathatják többé a kizárólag villamos energiát termelő erőműveket, kivéve, ha a létesítmények a fosszilis tüzelőanyagokról való átállásuk tekintetében különleges felhasználási státusszal rendelkező régiókban találhatók, vagy ha a létesítmények szén-dioxid-leválasztást és -tárolást alkalmaznak.

(5) A megújuló forrásokból történő villamosenergia-termelés gyors növekedése és költség-versenyképessége lépést tud tartani a villamos energia energiaigényen belüli növekvő részarányával: használhatunk például hőszivattyúkat a helyiségek fűtésére vagy alacsony hőmérsékletű ipari folyamatok esetében, elektromos járműveket a szállításban, illetve elektromos kemencéket bizonyos iparágakban. A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát szintetikus üzemanyagok előállítására is fel lehet használni a nehezen dekarbonizálható közlekedési ágazatok számára, például a légi és a tengeri közlekedésben. A villamosítás keretének lehetővé kell tennie a szilárd és hatékony koordinációt, és ki kell terjesztenie a piaci mechanizmusokat, hogy a térben és időben egyaránt megfeleljenek a keresletnek és a kínálatnak, ösztönöznie kell a rugalmasságba való beruházásokat, és segítenie kell az ingadozó teljesítményű megújulóenergia-termelés nagy arányban történő integrálását. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia elterjedése a növekvő kereslet kielégítéséhez igazodó ütemben folytatódjon. Ennek érdekében a tagállamoknak létre kell hozniuk egy olyan keretet, amely piaci szempontból összeegyeztethető mechanizmusokat foglal magában a megújuló energia nagy mennyiségben történő előállítására alkalmas biztonságos és megfelelő villamosenergia-rendszerek, valamint a villamosenergia-rendszerbe teljes mértékben integrálódott tárolólétesítmények előtt álló, még fennálló akadályok kezelésére. Ennek a keretnek különösen kezelnie kell a még fennálló olyan akadályokat, ideértve a nem pénzügyi akadályokat is, mint például azt, hogy a hatóságok nem rendelkeznek elegendő digitális és emberi erőforrással ahhoz, hogy egyre több engedélykérelmet dolgozzanak fel.

(6) A megújuló energiaforrások tagállamon belüli részarányának kiszámításakor a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat abban az ágazatban kell figyelembe venni, ahol azokat felhasználják (villamos energia, fűtés és hűtés, illetve közlekedés). A kétszeres beszámítás elkerülése érdekében az ilyen üzemanyagok előállításához felhasznált, megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát nem kell figyelembe venni. Ez az eljárás az ilyen

[13] https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122719

üzemanyagokra vonatkozó elszámolási szabályok harmonizációját eredményezné az irányelv egészében, függetlenül attól, hogy azokat a megújuló energiára vonatkozó átfogó célkitűzésbe vagy valamely részcélba számítják-e be. Lehetővé tenné a ténylegesen energiafogyasztás beszámítását is, figyelembe véve az ezen üzemanyagok előállítási folyamata során fellépő energiaveszteségeket. Emellett lehetővé tenné az Unióba behozott és ott fogyasztott, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok elszámolását.

(7) A megújuló energia használatának előmozdítása érdekében folytatott tagállami együttműködés statisztikai átruházások, támogatási rendszerek vagy közös projektek formájában valósulhat meg. Európa-szerte lehetővé teszi a megújuló energia költséghatékony felhasználását, és hozzájárul a piaci integrációhoz. A benne rejlő lehetőségek ellenére az együttműködés nagyon korlátozott volt, ami a megújuló energia használatának hatékony növelése terén az optimálistól elmaradó eredményekhez vezetett. A tagállamokat ezért kötelezni kell arra, hogy kísérleti projekt végrehajtásával teszteljék az együttműködést. Az (EU) 2020/1294 bizottsági végrehajtási rendelettel[14] létrehozott uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmus keretében nemzeti hozzájárulásokból finanszírozott projektek alkalmasak lennének az érintett tagállamok ilyen kötelezettségnek teljesítésére.

(8) A tengeri megújuló energiára vonatkozó stratégia ambiciózus célkitűzést vezet be, amely szerint 2050-re 300 GW tengeri szélenergiát és 40 GW óceánenergiát kell előállítani az Unió valamennyi tengeri medencéjében. E lépésváltás biztosítása érdekében a tagállamoknak a tengeri medencék szintjén határokon átnyúló együttműködést kell folytatniuk. A tagállamoknak ezért közösen meg kell határozniuk az egyes tengeri medencékben 2050-ig termelendő tengeri megújulóenergia-mennyiséget, illetve a 2030-ban és 2040-ben megvalósítandó időközi lépéseket. E célkitűzéseknek tükröződniük kell az (EU) 2018/1999 rendelet alapján 2023-ban és 2024-ben benyújtandó aktualizált nemzeti energia- és klímatervekben. A mennyiség meghatározásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az egyes tengeri medencék tengeri megújulóenergia-potenciálját, a környezetvédelmet, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást és a tenger egyéb felhasználási módjait, valamint az Unió dekarbonizációs célkitűzéseit. Emellett a tagállamoknak fokozottan mérlegelniük kell annak lehetőségét, hogy – hibrid projektek, vagy egy későbbi szakaszban összekapcsoltabb hálózat formájában – a tengeri megújulóenergia-termelést több tagállamot összekötő átviteli vezetékekkel kombinálják. Ez lehetővé tenné a villamos energia különböző irányú áramlását, így maximalizálná a társadalmi-gazdasági jólétet, optimálissá tehetné az infrastrukturális kiadásokat és lehetővé válna a fenntarthatóbb tengerhasználat.

(9) A megújulóenergia-vásárlási megállapodások piaca gyorsan növekszik, és a tagállamok támogatási rendszerei mellett kiegészítő utat biztosít a megújulóenergia-termelés piacához vagy közvetlenül a nagykereskedelmi villamosenergia-piacon történő értékesítéshez. Ugyanakkor a megújulóenergia-vásárlási megállapodások piaca továbbra is néhány tagállamra és nagyvállalatra korlátozódik, és az uniós piac nagy részén továbbra is jelentős adminisztratív,

[14] A Bizottság (EU) 2020/1294 végrehajtási rendelete (2020. szeptember 15.) az uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmusról (HL L 303., 2020.9.17., 1. o.).

technikai és pénzügyi akadályok állnak fenn. A 15. cikkben foglalt, a megújuló energia vásárlására vonatkozó megállapodások alkalmazásának ösztönzésére irányuló meglévő intézkedéseket ezért tovább kell erősíteni azáltal, hogy feltárják az ilyen megállapodások pénzügyi kockázatainak csökkentésére felhasználható hitelgarancia-lehetőségeket, figyelembe véve, hogy e garanciáknak – amennyiben állami garanciákról van szó – nem szabad kiszorítaniuk a magánfinanszírozást.

(10) A túlságosan bonyolult és indokolatlanul hosszadalmas adminisztratív eljárások jelentős mértékben akadályozzák a megújuló energia hasznosítását. A megújulóenergia-létesítményekkel kapcsolatos adminisztratív eljárások javítását célzó azon intézkedések alapján, amelyekről a tagállamoknak 2023. március 15-ig jelentést kell tenniük az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet[15] szerinti első integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy az ezen irányelvben foglalt, az említett eljárások egyszerűsítésére vonatkozó rendelkezések zökkenőmentes és arányos eljárásokat eredményeztek-e. Amennyiben az értékelés jelentős javítási lehetőségeket tár fel, a Bizottságnak megfelelő intézkedésekkel biztosítania kell, hogy a tagállamok adminisztratív eljárásai egyszerűek és hatékonyak legyenek.

(11) Az épületek – a bennük rejlő potenciál kiaknázásával – hatékonyan hozzájárulhatnak ahhoz, hogy az Unióban csökkenjen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása. Ebben az ágazatban a megújulóenergia-termelés és -felhasználás részarányának növelésével a fűtés és a hűtés dekarbonizációjára lesz szükség ahhoz, hogy teljesülhessen az éghajlat-politikai céltervben meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzés elérésére irányuló törekvés. Az elmúlt évtizedben azonban stagnált a megújuló energiaforrások fűtési és hűtési célú, nagyrészt a biomassza fokozott felhasználásán alapuló alkalmazása. A megújuló energia épületekben történő termelésének és felhasználásának növelésére irányuló célok kitűzése nélkül nem lesz lehetőség az előrehaladás nyomon követésére és a megújuló energiaforrások elterjedésében jelentkező szűk keresztmetszetek azonosítására. Emellett a célok meghatározása hosszú távú jelzést ad a befektetőknek, többek között a közvetlenül 2030 után következő időszakra vonatkozóan is. Így bővülnek az épületek energiahatékonyságával és energetikai teljesítményével kapcsolatos kötelezettségek. Ezért indikatív célokat kell meghatározni a megújuló energia épületekben való felhasználására vonatkozóan, amelyek orientálják és ösztönzik a tagállamokat, hogy erőfeszítéseket tegyenek a megújuló energia épületekben való felhasználásában és előállításában rejlő lehetőségek kihasználására, előmozdítják a megújuló energiát előállító technológiák fejlesztését és integrálását, miközben biztonságot nyújtanak a beruházóknak és a helyi szintű szerepvállalásnak.

[15] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

(12) A szakképzett munkaerő – különösen a megújuló energiaforrásokat hasznosító fűtési és hűtési rendszerek üzembe helyezői és tervezői – elégtelen száma lassítja a fosszilis tüzelőanyagokkal működő fűtési rendszerek megújuló energiaforrásokon alapuló rendszerekkel való felváltását, és jelentős mértékben akadályozza a megújuló energiaforrások épületekben, iparban és mezőgazdaságban történő használatát. A tagállamoknak együtt kell működniük a szociális partnerekkel és a megújulóenergia-közösségekkel a szükséges készségek előrejelzése érdekében. Elegendő számú, magas színvonalú és részvételre ösztönző módon kialakított képzési programra és tanúsítási lehetőségre van szükség, amelyek biztosítják a megújuló energiaforrásokkal működő fűtési és hűtési rendszerek széles skálájának megfelelő telepítését és megbízható működését. A tagállamoknak mérlegelniük kell, hogy milyen intézkedésekkel lehet vonzóvá tenni a szóban forgó foglalkozási területeket azon csoportok számára, amelyek az ilyen területeken jelenleg csak kis számban vannak jelen. A fogyasztók bizalmának elnyerése, valamint a megújuló energiát hasznosító fűtési és hűtési rendszerek megfelelő telepítését és működtetését garantáló, a konkrét igényekhez igazodó tervezési és üzembe helyezési lehetőségekhez való egyszerű hozzáférés biztosítása érdekében közzé kell tenni a képzett és tanúsított üzembe helyezők listáját.

(13) A származási garanciák a fogyasztók tájékoztatásának, valamint a megújuló energia vásárlásáról szóló megállapodások további elterjedésének kulcsfontosságú eszközei. A származási garanciák használatára vonatkozó koherens uniós alap létrehozása, valamint a megújulóenergia-vásárlási megállapodásokat kötő személyek számára a megfelelő igazoló bizonyítékokhoz való hozzáférés biztosítása érdekében valamennyi megújulóenergia-termelő számára lehetővé kell tenni, hogy származási garanciát kapjon, a tagállamok azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy figyelembe vegyék a származási garanciák piaci értékét, amennyiben az energiatermelők pénzügyi támogatásban részesülnek.

(14) Fokozni kell a távfűtési és távhűtési hálózati infrastruktúra fejlesztését, és arra kell törekedni, hogy – a megújuló energia alkalmazásának fokozása és az energiarendszer integrációjának elmélyítése érdekében – a fűtés és a hűtés során a megújuló energiaforrások szélesebb köre hatékony és rugalmas módon kerüljön alkalmazásra. Ezért naprakésszé kell tenni azon megújuló energiaforrások jegyzékét, amelyeket a távfűtési és távhűtési hálózatokban egyre nagyobb mértékben célszerű alkalmazni, és amelyek esetében integrálni kell a rendszerbe rugalmasságot biztosító, energiahatékonyságot növelő és költséghatékonyabb működés lehetővé tevő hőenergia-tárolást.

(15) Mivel 2030-ra várhatóan több mint 30 millió elektromos jármű lesz az Unióban, biztosítani kell, hogy azok teljes mértékben hozzá tudjanak járulni a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia rendszerintegrációjához, és így költségoptimalizált módon lehetővé tegyék a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia nagyobb részarányának elérését. Teljes mértékben ki kell használni az elektromos járműveknek azt a képességét, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát az energiabőség időszakában felhasználják, energiaszűkös időszakokban pedig visszatáplálják a hálózatba. Ezért van szükség a

2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben[16] és [az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról szóló rendeletjavaslatban] szereplő intézkedéseket kiegészítő, az elektromos járművekre, valamint a megújuló energiaforrásokra és az azokhoz való hozzáférés módjára és időpontjára vonatkozó egyedi intézkedések bevezetésére.

(16) Annak érdekében, hogy a megosztott tárolóeszközök aggregálásából származó rugalmassági és kiegyenlítő szolgáltatások versenyképes módon fejlődjenek, az elemekre vonatkozó alapvető információkhoz, például az állapothoz, a töltöttségi szinthez, a kapacitáshoz és a teljesítmény-beállítási ponthoz való valós idejű hozzáférést megkülönböztetésmentes feltételek mellett és díjmentesen kell biztosítani az elemek tulajdonosai vagy felhasználói, valamint a nevükben eljáró szervezetek, például az épületenergetikai rendszer kezelői, a mobilitási szolgáltatók és más villamosenergia-piaci szereplők számára. Ezért van szükség olyan intézkedések bevezetésére, amelyek a háztartási elemekkel és elektromos járművekkel kapcsolatos, az integrációt érintő műveletek megkönnyítése érdekében kezelik az ilyen adatokhoz való hozzáférés szükségességét, kiegészítve az elemek újrafelhasználásának megkönnyítésével kapcsolatos elemadatokhoz való hozzáférésre vonatkozó, [az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról szóló bizottsági rendeletjavaslatban] foglalt rendelkezéseket. Az elektromos járművek elemeinek adataihoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseket a járművek típusjóváhagyására vonatkozó uniós jogszabályokban megállapított rendelkezéseken felül kell alkalmazni.

(17) A közúti, vasúti, tengeri és egyéb közlekedési módokban az elektromos járművek növekvő száma szükségessé teszi a töltési műveletek optimalizálását és oly módon történő kezelését, hogy ne okozzanak forgalmi torlódásokat, és teljes mértékben kihasználják annak előnyét, hogy a rendszerben rendelkezésre áll megújuló energiaforrásokból előállított és alacsony árú villamos energia. Azokban az esetekben, amikor a kétirányú töltés a közlekedésben használt elektromosjármű-flották révén és általában a villamosenergia-rendszer tekintetében is elősegítené a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia további elterjedését, ezt a funkciót is elérhetővé kell tenni. Tekintettel az elektromos töltőállomások hosszú élettartamára, a töltőinfrastruktúrára vonatkozó követelményeket úgy kell aktualizálni, hogy azok megfeleljenek a jövőbeli igényeknek, és ne eredményezzenek fejlődést gátló technológiai és szolgáltatás-beszűkülést.

(18) Az elektromobilitás-szolgáltatókkal és a villamosenergia-piaci szereplőkkel szerződéses megállapodást kötő elektromosjármű-használók számára jogot kell biztosítani arra, hogy tájékoztatást és magyarázatot kapjanak a megállapodás feltételeinek a járművek használatára és a jármű elemének állapotára gyakorolt hatásáról. Az elektromobilitás-szolgáltatók és a villamosenergia-piaci szereplők kötelesek egyértelműen elmagyarázni az elektromos járművek

[16] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/94/EU irányelve (2014. október 22.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről (HL L 307., 2014.10.28., 1. o.).

használóinak, hogy milyen díjazásban részesülnek azokért a rugalmassági, kiegyenlítő és tárolási szolgáltatásokért, amelyeket a villamosenergia-rendszer és a piac számára az elektromos jármű használatával nyújtanak. Az említett megállapodások megkötésekor a jármű használatával összefüggésben az elektromos járművek használói számára is biztosítani kell ezeket a fogyasztói jogokat, különös tekintettel személyes adataik – például a helymeghatározás és a vezetési szokások – védelmére. Az ilyen megállapodások részét képezhetik továbbá az elektromos járművek használóinak az elektromos járműben való felhasználásra vásárolt villamos energia típusára vonatkozó, valamint egyéb preferenciái. A fenti okokból fontos, hogy az elektromos járművek használói több elektromos töltőállomáson is használhassák előfizetésüket. Ez azt is lehetővé teszi, hogy az elektromos járművek használójának szolgáltatója az elektromos járművet – az elektromos jármű használójának preferenciáin alapuló kiszámítható tervezés és ösztönzők révén – optimálisan integrálja a villamosenergia-rendszerbe. Ez összhangban van a fogyasztóközpontú és termelő-fogyasztó alapú energiarendszer elveivel, valamint az (EU) 2019/944 irányelv rendelkezései szerint az elektromos járművek végső fogyasztónak minősülő használóinak szolgáltató-választási jogával is.

(19) A megosztott tárolóeszközök, például a háztartási elemek és az elektromos meghajtású gépjárműben használt elemek aggregálás révén jelentős rugalmassági és kiegyenlítő szolgáltatásokat nyújthatnak a hálózat számára. Az ilyen szolgáltatások fejlesztésének megkönnyítése érdekében a tárolóeszközök összekapcsolására és üzemeltetésére vonatkozó szabályozási rendelkezéseket – például a tarifákat, a kötelezettségvállalási időket és a csatlakozási előírásokat – úgy kell meghatározni, hogy azok ne akadályozzák az összes tárolóeszközben – ideértve a kis és mobil eszközöket is – rejlő azon lehetőséget, hogy – a nagyobb, helyhez kötött tárolóeszközökhöz képest – rugalmassági és kiegyenlítő szolgáltatásokat kínálhatnak a rendszer számára, és hozzájárulhatnak a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia további elterjedéséhez.

(20) Az olyan elektromos töltőállomások, ahol az elektromos járművek jellemzően hosszabb ideig parkolnak, például a lakó- vagy munkahely szerinti állomások, rendkívül fontosak az energiarendszer integrációja szempontjából, ezért ott intelligens töltési funkciókat kell biztosítani. E tekintetben a nyilvánosan nem hozzáférhető normál töltőinfrastruktúra üzemeltetése különösen fontos az elektromos járművek villamosenergia-rendszerbe történő integrálása szempontjából, mivel olyan helyeken található, ahol az elektromos járművek hosszú időn keresztül többször parkolnak, például a korlátozott hozzáférésű épületekben, a munkavállalók részére fenntartott parkolókban, illetve a természetes vagy jogi személyeknek bérbe adott parkolókban.

(21) Az ipar az Unió energiafogyasztásának 25 %-áért felelős, valamint jelentős mértékben vesz igénybe fűtési és hűtési szolgáltatást, amely jelenleg 91 %-ban fosszilis tüzelőanyagokat használ fel. A fűtési és hűtési igény 50 %-a azonban alacsony hőmérsékletre (< 200 °C) irányul, amelynek kielégítésre– többek között villamosítás révén – rendelkezésre állnak költséghatékony megújuló energiaforrások. Emellett az ipar nem megújuló forrásokat használ nyersanyagként olyan termékek előállításához, mint az acél vagy a vegyi anyagok. A ma meghozott ipari beruházási döntések meghatározzák az ipar által figyelembe vehető jövőbeli ipari folyamatokat és energetikai

lehetőségeket, ezért fontos, hogy ezek a beruházási döntések időtállóak legyenek. Ezért az ipart referenciaértékek bevezetésével arra kell ösztönözni, hogy olyan, megújuló energiaforrásokon alapuló termelési folyamatokra térjen át, amelyekhez nemcsak megújuló energiaforrásokat, hanem megújuló nyersanyagokat, például megújuló hidrogént is használnak. Emellett közös módszertanra van szükség azon termékek esetében, amelyeket a címkézésük által igazoltan, részben vagy egészben megújuló energia felhasználásával vagy alapanyagként nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat felhasználva állítottak elő, figyelembe véve a meglévő uniós termékcímkézési módszereket és a fenntartható termékekre vonatkozó kezdeményezéseket. Ezzel elkerülhetőek lennének a megtévesztő gyakorlatok, és növekedhetne a fogyasztói bizalom. Továbbá, mivel a fogyasztók előnyben részesítik a környezetvédelmi és éghajlatváltozási célkitűzésekhez hozzájáruló termékeket, a közös módszertan ösztönözné az ilyen termékek iránti piaci keresletet.

(22) A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok felhasználhatók energetikai célokra, de alapanyagként vagy nyersanyagként nem energetikai célokra is olyan iparágakban, mint az acél vagy a vegyipar. A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok mindkét célra történő felhasználása teljes mértékben kihasználja az alapanyagként felhasznált fosszilis tüzelőanyagok helyettesítésére és az iparban az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló potenciáljukat, ezért az alkalmazásukat figyelembe kell venni a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok használatára vonatkozó célkitűzésben. A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok ipari elterjedésének támogatására irányuló tagállami intézkedések következtében nem növekedhet a nettó szennyezés amiatt, hogy a villamosenergia-termelés iránti megnövekedett keresletet a leginkább szennyező fosszilis tüzelőanyagok, például szén, dízel, lignit, olajtőzeg és olajpala felhasználásával elégítik ki.

(23) A fűtési és hűtési ágazatban a fokozott törekvések kulcsfontosságúak a megújuló energiára vonatkozó átfogó cél eléréséhez, mivel a fűtés és hűtés az Unió energiafogyasztásának mintegy feléért felelős, és az épületek, az ipar, valamint a távfűtés és -hűtés miatti végfelhasználás és technológiák széles körét fedi le. A fűtésben és hűtésben felhasznált megújuló energiaforrások növekedésének felgyorsítása érdekében tagállami szinten legalább 1,1 százalékpontos éves növelést kell kötelezővé tenni valamennyi tagállam számára. Azon tagállamok számára, amelyek a fűtési és hűtési szektorban már 50 %-ot meghaladó mértékben használnak fel megújuló energiaforrásokat, továbbra is lehetővé kell tenni, hogy a kötelező éves növekedési aránynak csak a felét alkalmazzák, a 60 %-os vagy annál magasabb arányt elérő tagállamok esetében pedig a 23. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja szerinti átlagos éves növekedési arányt teljesítettnek lehet tekinteni. Emellett tagállami szintű kiegészítéseket kell meghatározni, amelyek a GDP és a költséghatékonyság alapján újraosztják a tagállamok között a megújuló energiaforrások 2030-ra elérni kívánt szintjéhez kapcsolódó további hozzájárulásokat. A fűtés és hűtés területén felhasznált megújuló energiaforrások részarányának növelése érdekében az (EU) 2018/2001 irányelvbe egy hosszabb intézkedéslistát is be kell illeszteni. A tagállamok az intézkedéslistából egy vagy több intézkedést is végrehajthatnak.

(24) Annak biztosítása érdekében, hogy a távfűtés és -hűtés szerepének fokozódása mellett a fogyasztók jobb tájékoztatást kapjanak, egyértelművé kell tenni és

meg kell erősíteni e rendszerek megújulóenergia-részesedésének és energiahatékonyságának nyilvánosságra hozatalát.

(25) A korszerű, megújuló energiaforrásokon alapuló, hatékony távfűtési és távhűtési rendszerek bizonyították, hogy képesek költséghatékony megoldásokat kínálni a megújuló energia integrálására, a fokozott energiahatékonyságra és az energiarendszer integrációjára, megkönnyítve a fűtési és hűtési ágazat általános dekarbonizációját. E potenciál kiaknázása érdekében a távfűtésben és -hűtésben a megújuló energia és/vagy a hulladékhő éves növekedését 1 százalékpontról 2,1 százalékpontra kell emelni, de továbbra is indikatív jelleggel, mivel az ilyen típusú hálózatok fejlettsége az Unión belül nem azonos szintű.

(26) A távfűtés és -hűtés megnövekedett jelentőségének, valamint annak figyelembevétele érdekében, hogy e hálózatok fejlesztésekor több megújuló energia integrálását kell lehetővé tenni, követelményeket kell meghatározni annak biztosítására, hogy a megújuló energiát, valamint a hulladékhőt és hulladék hűtőenergiát biztosító harmadik fél szolgáltatók csatlakozhassanak a 25 MW-nál nagyobb teljesítményű távfűtési vagy távhűtési hálózati rendszerekhez.

(27) A hulladékhőt és hulladék hűtőenergiát a széles körű rendelkezésre állás ellenére nem használják ki, ami az erőforrások pazarlásához, a tagállami energiarendszerek energiahatékonyságának csökkenéséhez, az Unió egészében pedig a szükségesnél nagyobb energiafogyasztáshoz vezet. A távfűtési és -hűtési szolgáltatók, az ipari és a szolgáltatási ágazatok, valamint a helyhatóságok közötti szorosabb koordinációra vonatkozó követelmények elősegíthetik a hulladékhőben és a hulladék hűtőenergiában rejlő költséghatékony lehetőségek távfűtési és -hűtési rendszerek révén történő kiaknázásához szükséges párbeszédet és együttműködést.

(28) Annak biztosítása érdekében, hogy a távfűtés és -hűtés teljes mértékben az energiaágazat integrációjának része legyen, ki kell terjeszteni a villamosenergia-elosztórendszer üzemeltetőivel folytatott együttműködést a villamosenergia-átviteli rendszer üzemeltetőire, továbbá az együttműködés hatókörét a hálózati beruházások tervezése és piacai felé is bővíteni kell, hogy jobban ki lehessen használni a távfűtésben és -hűtésben rejlő lehetőségeket a villamosenergia-piaci rugalmassági szolgáltatások biztosítására. Lehetővé kell tenni továbbá a gázhálózat-üzemeltetőkkel – többek között a hidrogén- és más energiahálózatok üzemeltetőivel – való további együttműködést, így biztosítva az energiahordozók szélesebb körű integrációját és legköltséghatékonyabb felhasználását.

(29) A megújuló üzemanyagok és a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia közlekedésben való használata hozzájárulhat az uniós közlekedési ágazat költséghatékony dekarbonizációjához, és többek között javíthatja az ágazat energiadiverzifikációját, miközben az uniós gazdaságban előmozdítja az innovációt, a növekedést és a munkahelyteremtést, továbbá csökkenti az energiaimporttól való függést. Az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás növelésére vonatkozóan az Unió által meghatározott cél elérése érdekében az Unióban alkalmazott valamennyi közlekedési mód számára több megújuló energiát kell biztosítani. Ha a közlekedési célt a kibocsátásintenzitás csökkentésére vonatkozó célként fogalmaznák meg, az ösztönzőleg hatna arra,

hogy a közlekedésben egyre nagyobb mértékben kerüljenek felhasználásra a legköltséghatékonyabb és az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás szempontjából legjobban teljesítő üzemanyagok. Emellett a kibocsátásintenzitás csökkentésére vonatkozó célkitűzés ösztönözné az innovációt, és egyértelmű referenciaértéket határozna meg a tüzelőanyag-típusok és a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia kibocsátásintenzitáson alapuló összehasonlításához. Ezt kiegészítve, a fejlett bioüzemanyagokra és biogázokra vonatkozó energiaalapú célkitűzés szintjének növelése, és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozó célkitűzés bevezetése biztosítaná a legkisebb környezeti hatást okozó megújuló üzemanyagoknak a nehezen villamosítható közlekedési módokban történő fokozott használatát. E célok elérését az üzemanyag-forgalmazókra háruló kötelezettségek előírásával, valamint [a megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású üzemanyagok tengeri közlekedésben való alkalmazásáról szóló (EU) 2021/XXX rendeletben (FuelEU tengerészet) és a fenntartható légi közlekedés egyenlő versenyfeltételeinek biztosításáról szóló (EU) 2021/XXX rendeletben] foglalt egyéb intézkedésekkel kell biztosítani. A légijárműüzemanyag-forgalmazókra vonatkozó külön kötelezettségeket csak [a fenntartható légi közlekedés egyenlő versenyfeltételeinek biztosításáról szóló (EU) 2021/XXX rendelet] alapján kell megállapítani.

(30) Az elektromobilitás alapvető szerepet fog játszani a közlekedési ágazat dekarbonizációjában. Az elektromobilitás további fejlődésének előmozdítása érdekében a tagállamoknak olyan kvótajóváírási mechanizmust kell létrehozniuk, amely lehetővé teszi a nyilvánosan hozzáférhető töltőállomások üzemeltetői számára, hogy megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia biztosításával hozzájáruljanak a tagállamok által az üzemanyag-forgalmazók számára előírt kötelezettségek teljesítéséhez. Miközben a tagállamok egy ilyen mechanizmus révén támogatják a villamos energia közlekedésben történő használatát, fontos, hogy továbbra is ambiciózus célokat tűzzenek ki a közlekedésben használt folyékony üzemanyagok dekarbonizációjára.

(31) Az Unió megújulóenergia-politikájának célja, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésével hozzájáruljon az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló uniós célkitűzések megvalósításához. E cél elérése érdekében alapvető fontosságú a szélesebb körű környezetvédelmi célkitűzésekhez való hozzájárulás, különösen a biológiai sokféleség csökkenésének megelőzése, amelyet hátrányosan érint a földhasználatnak az egyes bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok előállításával összefüggő közvetett megváltozása. Az éghajlat-politikai és környezetvédelmi célkitűzésekhez való hozzájárulás mély és régóta fennálló, generációk közötti problémákat vet fel az uniós polgárok és az uniós jogalkotó számára. Következésképpen a közlekedési célérték kiszámítási módjának változásai nem érinthetik egyrészt az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított egyes üzemanyagok, másrészt a földhasználat közvetett megváltozása szempontjából nagy kockázatot jelentő üzemanyagok beszámításának módjára vonatkozóan megállapított korlátokat. Ezenkívül annak érdekében, hogy ne ösztönözzék az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok és biogázok közlekedési célú felhasználását, a tagállamok számára továbbra is lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy azokat beszámítják-e a közlekedési célkitűzésbe. Ha nem

számítják be, akkor ennek megfelelően csökkenthetik kibocsátásintenzitás csökkentésére vonatkozó célértéket, feltéve, hogy az élelmiszer- és takarmánynövényeken alapuló bioüzemanyagok 50 %-os üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítást képviselnek, ami megfelel az élelmiszer- és takarmánynövény-alapú bioüzemanyagok legrelevánsabb előállítási módjai által az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás tekintetében az ezen irányelv mellékletében meghatározott jellemző értékeknek, valamint az ilyen bioüzemanyagokat előállító létesítmények többségénél alkalmazandó minimális megtakarítási küszöbértéknek.

(32) Ha a közlekedési célt a kibocsátásintenzitás csökkentésére vonatkozó célként fogalmazzuk meg, felesleges szorzókat alkalmazni bizonyos megújuló energiaforrások támogatására. Ennek az az oka, hogy a különböző megújuló energiaforrások használatával különböző mértékben csökken az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mennyisége, és ezért eltérő módon járulnak hozzá a célértékhez. Úgy kell tekinteni, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia kibocsátásmentes, ami 100 %-os kibocsátásmegtakarítást jelent a fosszilis tüzelőanyagokból előállított villamos energiához képest. Ez ösztönzőleg hat a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia használatára, mivel a megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok valószínűleg nem érnek el ilyen nagy arányú megtakarítást. Ezért a megújuló energiaforrásokon alapuló villamosítás lenne a közúti közlekedés dekarbonizálásának leghatékonyabb módja. Ezen túlmenően a fejlett bioüzemanyagok, a biogáz és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok használatának a nehezen villamosítható légi és tengeri közlekedési módokban történő előmozdítása érdekében továbbra is alkalmazni kell az e közlekedési módokban használt ilyen üzemanyagokra vonatkozó szorzót, amennyiben azokat az említett üzemanyagokra meghatározott konkrét célértékekbe beszámítják.

(33) A végfelhasználói ágazatok, köztük a közlekedési ágazat közvetlen villamosítása hozzájárul a hatékonysághoz és megkönnyíti a megújuló energián alapuló energiarendszerre való átállást. Ezért önmagában hatékony eszköz az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére. Ennélfogva nincs szükség olyan addicionalitási keret létrehozására, amely kifejezetten a közlekedésben használt elektromos járművekben felhasználásra kerülő, megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiára vonatkozna.

(34) Mivel a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat megújuló energiának kell tekinteni, függetlenül attól, hogy melyik ágazatban használják azokat, a villamos energia felhasználásával történő előállításuk esetén a megújuló jelleg meghatározására vonatkozó szabályokat, amelyek csak a közlekedési ágazatban felhasznált ilyen üzemanyagokra vonatkoztak, ki kell terjeszteni valamennyi nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagra, függetlenül attól, hogy mely ágazatban használják azokat.

(35) A fűtő, áramtermelő és hűtőberendezésekben felhasznált, biomasszából előállított szilárd üzemanyagokra vonatkozó uniós fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok nagyobb környezetvédelmi hatékonyságának biztosítása érdekében az ilyen kritériumok alkalmazhatóságára vonatkozó minimumküszöböt a jelenlegi 20 MW-ról 5 MW-ra kell csökkenteni.

(36) Az (EU) 2018/2001 irányelv megerősítette a bioenergia fenntarthatóságára és az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási keretet azáltal, hogy kritériumokat határozott meg valamennyi végfelhasználói ágazatra vonatkozóan. Egyedi szabályokat állapított meg az erdei biomasszából előállított bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozóan, előírva a kitermelési műveletek fenntarthatóságát és a földhasználat-változásból eredő kibocsátások beszámítását. A biológiai sokféleség szempontjából különösen változatos és szénben gazdag élőhelyek – például a természetes erdők, a nagy biodiverzitású erdők, a gyepterületek és a tőzeglápok – fokozott védelme érdekében a bioüzemanyagokra, a folyékony bio-energiahordozókra és a mezőgazdasági biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó megközelítéssel összhangban be kellene vezetni az említett forrásokból származó erdei biomassza kizárását és korlátozását. Emellett az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat a meglévő biomassza-alapú létesítményekre is alkalmazni kell annak biztosítása érdekében, hogy a bioenergia-termelés a fosszilis tüzelőanyagokból előállított energiához képest valamennyi ilyen létesítményben az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkenését eredményezze.

(37) A megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok gyártóira, valamint a tagállamokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése érdekében, amennyiben a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján elismerte, hogy az önkéntes vagy tagállami rendszerek bizonyítékot vagy pontos adatokat szolgáltatnak a fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok, valamint az ezen irányelvben meghatározott egyéb követelmények teljesítéséről, a tagállamoknak el kell fogadniuk az ilyen rendszerek által a Bizottság elismerésének hatálya alá tartozó tanúsítások eredményeit. A kis létesítmények terheinek csökkentése érdekében a tagállamoknak egyszerűsített ellenőrzési mechanizmust kell létrehozniuk az 5 és 10 MW közötti teljesítményű létesítményekre vonatkozóan.

(38) A Bizottság által létrehozandó uniós adatbázis célja, hogy lehetővé tegye a folyékony és gáznemű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok nyomon követését. Hatályát ki kell terjeszteni a közlekedésről minden más olyan végfelhasználói ágazatra, amelyben ilyen üzemanyagokat fogyasztanak. Ennek alapvetően hozzá kell járulnia a szóban forgó üzemanyagok előállításának és fogyasztásának átfogó nyomon követéséhez, csökkentve az uniós adatbázis hatálya alá tartozó ellátási láncokban a kétszeres beszámítás vagy a szabálytalanságok kockázatát. Ezenkívül az ugyanazon megújuló gázra vonatkozó kettős igénylések kockázatának elkerülése érdekében a megújuló gázt tartalmazó és az adatbázisban nyilvántartott szállítmányokra kiadott származási garanciát törölni kell.

(39) Az (EU) 2018/1999 irányítási rendelet több helyen is hivatkozik arra az uniós szintű kötelező célkitűzésre, hogy 2030-ra az Unióban felhasznált megújuló energia részaránya legalább 32 % legyen. Mivel ezt a célértéket növelni kell ahhoz, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 2030-ig 55 %-kal történő csökkentésére irányuló célkitűzéshez hatékonyan hozzá lehessen járulni, módosítani kell az említett hivatkozásokat. A többi tervezési és

jelentéstételi követelmény nem hoz létre új tervezési és jelentéstételi rendszert, hanem az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti meglévő tervezési és jelentéstételi keret hatálya alá tartozik.

(40) A 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[17] hatályát módosítani kell annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a közlekedési üzemanyagok dekarbonizációjára vonatkozó célkitűzésekkel kapcsolatos szabályozási követelmények megkettőzését és biztosítani lehessen az (EU) 2018/2001 irányelvvel való összhangot.

(41) A 98/70/EK irányelv fogalommeghatározásait módosítani kell annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek az (EU) 2018/2001 irányelvvel, és ezáltal ne szerepeljenek e két jogi aktusban eltérő fogalommeghatározások.

(42) Az észszerűsítés érdekében és a közlekedési célú üzemanyagok dekarbonizációjára vonatkozóan az (EU) 2018/2001 irányelvben előírt megerősített kötelezettségek kettős szabályozásának elkerülése céljából a 98/70/EK irányelvben szereplő, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére és a bioüzemanyagok használatára vonatkozó kötelezettségeket el kell hagyni.

(43) A jelentéstételi kötelezettségek kétszeri szabályozásának elkerülése érdekében a 98/70/EK irányelvben előírt, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó nyomonkövetési és jelentéstételi kötelezettségeket el kell hagyni.

(44) A 98/70/EK irányelv 7a. cikkének egységes végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat megállapító (EU) 2015/652 tanácsi irányelvet hatályon kívül kell helyezni, mivel a 98/70/EK irányelv 7a. cikkének ezen irányelvvel történő hatályon kívül helyezésével elavulttá válik.

(45) A dízelüzemanyag bioalapú összetevői tekintetében a 98/70/EK irányelvben szereplő, a B7 dízelüzemanyagra, azaz a legfeljebb 7 % zsírsav-metilésztert (FAME) tartalmazó dízelüzemanyagra való hivatkozás korlátozza az (EU) 2018/2001 irányelvben meghatározott magasabb bioüzemanyag-beviteli célértékek elérésére rendelkezésre álló lehetőségeket. Ennek az az oka, hogy az Unió dízelüzemanyag-kínálata már szinte teljes egészében B7 üzemanyagból áll. Ezért a bioalapú összetevők maximális arányát 7 %-ról 10 %-ra kell növelni. A B10, azaz a legfeljebb 10 % zsírsav-metilésztert (FAME) tartalmazó dízelüzemanyag piaci elterjedésének fenntartásához uniós szinten biztosítani kell a legfeljebb 7 % zsírsav-metilésztert (FAME) tartalmazó B7 dízelüzemanyag védelmét, mivel a járműparkban 2030-ra várhatóan jelentős számban lesznek a B10 üzemanyaggal nem működőképes járművek. Ennek tükröződnie kell az e jogi aktussal módosított 98/70/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében.

(46) Az átmeneti rendelkezéseknek lehetővé kell tenniük az adatgyűjtés rendezett folytatását és a 98/70/EK irányelv ezen irányelv által törölt cikkeire vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek teljesítését.

[17] Az Európai Parlament és a Tanács 98/70/EK irányelve (1998. október 13.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról, (HL L 350., 1998.12.28., 58. o.).

(47) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával[18] összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy az ilyen dokumentumok továbbítása indokolt, különösen az Európai Bíróság által a Bizottság kontra Belgium ügyben[19] (C-543/17. sz. ügy) hozott ítéletet követően,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az (EU) 2018/2001 irányelv módosításai

Az (EU) 2018/2001 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk második bekezdése a következőképpen módosul:

a) a 36. pont helyébe a következő szöveg lép:

„36. »nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok«: olyan folyékony vagy gáznemű üzemanyagok, amelyek energiatartalma a biomasszától eltérő megújuló forrásokból származik;”

b) a 47. pont helyébe a következő szöveg lép:

„47. »alapértelmezett érték«: a jellemző értékből előre meghatározott tényezők alkalmazásával származtatott érték, amely az ebben az irányelvben megállapított feltételek mellett a tényleges érték helyett alkalmazható;”

c) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„1a. »minőségi hengeres faanyag«: a kivágott vagy más módon betakarított és eltávolított hengeres faanyag, amelyet a jellemzői – például a fajtája, mérete, egyenessége és csomósűrűsége – alkalmassá tesznek a tagállamok által a vonatkozó erdészeti körülményeknek megfelelően meghatározott és megfelelően indokolt ipari felhasználásra. Nem tartoznak ide a kereskedelmi hasznosítást megelőző ritkítási műveletekből származó, illetve a tűz, kártevők, betegségek vagy abiotikus tényezők által okozott károk által érintett erdőkből kinyert fák;

[18] HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

[19] A Bíróság 2019. július 8-i ítélete, Bizottság kontra Belgium, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

14a. »ajánlattételi övezet«: az (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendelet[20] 2. cikkének 65. pontjában meghatározott ajánlattételi övezet;

14b. »okos mérési rendszer«: az (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelv[21] 2. cikkének 23. pontjában meghatározott okos mérési rendszer;

14c. »elektromos töltőállomás«: az (EU) 2019/944 irányelv 2. cikkének 33. pontjában meghatározott elektromos töltőállomás;

14d. »piaci szereplő«: az (EU) 2019/943 rendelet 2. cikkének 25. pontjában meghatározott piaci szereplő;

14e. »villamosenergia-piac«: az (EU) 2019/944 irányelv 2. cikkének 9. pontjában meghatározott villamosenergia-piac;

14f. »háztartási elem«: 2 kWh-nál nagyobb névleges teljesítményű, önállóan üzemeltethető, újratölthető elem, amely háztartási környezetben történő beszerelésre és használatra alkalmas;

14g. »elektromos meghajtású gépjárműben használt elem«: [az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról szóló rendeletjavaslat[22]] 2. cikkének 12. pontjában meghatározott, elektromos meghajtású gépjárműben használt elem;

14h. »ipari elem«: [az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról szóló rendeletjavaslat] 2. cikkének 11. pontjában meghatározott ipari elem;

14i. »állapot«: [az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról szóló rendeletjavaslat[23]] 2. cikkének 25. pontjában meghatározott állapot;

14j. »töltöttségi szint«: [az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról szóló rendeletjavaslat] 2. cikkének 24. pontjában meghatározott töltöttségi szint;

14k. »teljesítmény-beállítási pont«: az elem vezérlő rendszerében tárolt információ, amely előírja az elem állapotának és használatának optimalizálásához szükséges töltési vagy kisütési elektromos teljesítménybeállításokat;

14l. »intelligens töltés«: olyan elektromos töltési művelet, amelynek során elektronikus kommunikáció útján kapott információk alapján, valós időben kiigazításra kerül az elembe betöltésre kerülő villamos energia intenzitása;

14m. »szabályozó hatóság«: az (EU) 2019/943 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott szabályozó hatóság;

---

[20] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/943 rendelete (2019. június 5.) a villamos energia belső piacáról (HL L 158., 2019.6.14., 54. o.).

[21] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/944 irányelve (2019. június 5.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 158., 2019.6.14., 125. o.).

[22] COM(2020) 798 final.

[23] Javaslat az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról szóló bizottsági rendeletre (xxxx).

14n. »kétirányú töltés«: olyan intelligens töltés, amelynél az elektromos töltés iránya megfordítható oly módon, hogy az elektromos töltés ahhoz az elektromos töltőállomáshoz áramlik, amelyhez az elem csatlakoztatva van;

14o. »normál teljesítményű elektromos töltőállomás«: [az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről és a 2014/94/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló rendeletjavaslat] 2. cikkének 31. pontjában meghatározott »normál teljesítményű elektromos töltőállomás«;

18a. »ipar«: a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása (NACE Rev.2)[24] B, C, F és J nemzetgazdasági ágának (63) ágazatába tartozó vállalatok és termékek;

18b. »nem energetikai cél«: tüzelőanyagok energiatermelés helyett nyersanyagként történő felhasználása ipari folyamatban;

22a. »megújuló üzemanyagok«: bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók, biomasszából előállított üzemanyagok és nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok;

44a. »ültetvényi erdő«: intenzív gazdálkodás alatt álló olyan telepített erdő, amely telepítéskor és állományérett állapotban megfelel az alábbi kritériumok mindegyikének: egy vagy két faj, megegyező korosztály és szabályos távolság. Magában foglalja a fa, rost és energia előállítása érdekében telepített rövid vágásfordulójú ültetvényeket, de nem foglalja magában a védelem vagy az ökoszisztéma helyreállítása céljából telepített erdőket, valamint az ültetéssel vagy magvetéssel létrehozott erdőket, amelyek állományérett állapotban természetes módon regenerálódó erdőkre hasonlítanak vagy fognak hasonlítani;

44b. »telepített erdő«: túlnyomórészt ültetéssel és/vagy szándékos magvetéssel létrehozott fákból álló erdő, feltéve, hogy az ültetett vagy magról nevelt fák az érett faállománynak várhatóan több mint ötven százalékát teszik ki; idetartozik az eredetileg ültetett vagy magvetéssel létrehozott fákból származó sarjerdő;”.

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok együttesen biztosítják, hogy 2030-ban az Unió teljes bruttó energiafogyasztásának legalább 40 %-át megújuló energia képezze.”;

[24] Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a biomasszából történő energiatermelés során a lehető legkisebbre csökkenjenek a biomassza nyersanyagpiacára gyakorolt indokolatlan torzító hatások és a biológiai sokféleségre gyakorolt káros hatások. E célból figyelembe veszik a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiát és a harmadik albekezdésben említett lépcsőzetes felhasználás elvét.

Az első albekezdésben említett intézkedések részeként:

a) a tagállamok nem nyújtanak támogatást a következőkhöz:

i. fűrészrönkök, furnérrönkök, tönkök és gyökerek energiatermelésre való felhasználása;

ii. a hulladékégetéssel előállított megújuló energia termelése, amennyiben nem biztosított a 2008/98/EK irányelvben meghatározott elkülönített gyűjtési kötelezettségek teljesítése;

iii. olyan gyakorlatok, amelyek nincsenek összhangban a harmadik albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal;

b) 2026. december 31-től és az első albekezdésben foglalt kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok nem nyújthatnak támogatást az erdei biomasszából származó villamos energia kizárólag villamosenergia-termelő létesítményekben történő előállításához, kivéve, ha az ilyen villamos energia megfelel az alábbi feltételek legalább egyikének:

i. olyan régióban állítják elő, amelyet a szilárd fosszilis tüzelőanyagoktól való függősége miatt a Méltányos Átállást Támogató Alap létrehozásáról szóló (EU) 2021/… európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban, az Európai Bizottság által jóváhagyott, a méltányos átállásra vonatkozó területi terv megnevez, és megfelel a 29. cikk (11) bekezdésében meghatározott vonatkozó követelményeknek;

ii. biomassza szén-dioxid-leválasztással és -tárolással állítják elő, és megfelel a 29. cikk (11) bekezdésének második albekezdésében meghatározott követelményeknek.

Legkésőbb [e módosító irányelv hatálybalépésétől] számított egy éven belül a Bizottság a 35. cikkel összhangban – a támogatási rendszerekre összpontosítva, és kellő figyelmet fordítva a nemzeti sajátosságokra – felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el arról, hogy milyen módon kell alkalmazni a biomasszára a lépcsőzetes felhasználás elvét, különös tekintettel a minőségi hengeres faanyag energiatermelésre való felhasználásának minimalizálására.

A Bizottság 2026-ig jelentést nyújt be a biomasszára vonatkozó tagállami támogatási rendszerek hatásáról, többek között a biológiai sokféleségre és az esetleges piaci torzulásokra gyakorolt hatásokról, és megvizsgálja az erdei biomasszára vonatkozó támogatási rendszerek további korlátozásának lehetőségét.”;

c) a cikk a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A tagállamok létrehoznak egy olyan keretet, amely támogatási rendszereket foglalhat magában és elősegítheti a megújuló energia vásárlására vonatkozó megállapodások elterjedését, lehetővé téve, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia alkalmazásának szintje összhangban legyen a tagállam (2) bekezdésben említett nemzeti hozzájárulásával, megvalósítási üteme pedig igazodjon az (EU) 2018/1999 rendelet 4. cikke a) pontjának (2) alpontjában említett ütemterv-előirányzatokhoz. E keretnek különösen a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia kínálatának magas szintjével kapcsolatban még fennálló akadályokat kell kezelnie, beleértve az engedélyezési eljárásokkal kapcsolatosakat is. E keret kialakításakor a tagállamok figyelembe veszik a közlekedési, ipari, építőipari, fűtési és hűtési ágazatban jelentkező kereslet kielégítéséhez, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok előállításához szükséges megújuló forrásokból előállított további villamos energiát.”

3. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdés a), b) vagy c) pontja tekintetében a megújuló forrásokból előállított energiának a teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt részaránya kiszámításakor a megújuló forrásokból előállított gáz és villamos energia csak egyszer vehető számításba. A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból előállított energiát abban az ágazatban kell figyelembe venni – villamos energia, fűtés és hűtés, illetve közlekedés –, ahol felhasználják.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában a megújuló energiaforrásokból származó teljes bruttó villamosenergia-fogyasztást az adott tagállamban megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia mennyiségeként kell kiszámítani, beleértve a megújulóenergia-önellátás keretében és a megújulóenergia-közösségek által előállított ilyen villamos energiát, továbbá a nem biológiai eredetű megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát, de ide nem értve a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek általi villamosenergia-termelést, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok előállításához felhasznált villamos energiát.”;

c) a (4) bekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a közlekedési ágazatban a megújuló forrásokból előállított energia teljes fogyasztását a közlekedési célú bioüzemanyagok, biogázok és nem biológiai eredetű, megújuló energiaforrásokból származó üzemanyagok összegeként kell kiszámítani.”

4. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) 2025. december 31-ig minden tagállam megállapodik egy vagy több másik tagállammal a megújulóenergia-termeléssel kapcsolatos, legalább egy közös projekt létrehozásáról. A Bizottságot értesíteni kell az ilyen megállapodásról, beleértve a projekt kezdetének várható időpontjáról. Az (EU) 2020/1294 bizottsági végrehajtási rendelettel[25] létrehozott uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmus keretében nemzeti hozzájárulásokból finanszírozott projektek esetében az érintett tagállamok ilyen kötelezettségét teljesítettnek kell tekinteni.”;

b) a cikk következő bekezdéssel egészül ki:

„(7a) A tengeri medencékkel határos tagállamok együttműködnek annak érdekében, hogy közösen meghatározzák az adott tengermedencében 2050-ig termelni tervezett tengeri megújuló energia mennyiségét, valamint a 2030-ban és 2040-ben elérni kívánt időközi eredményeket. Figyelembe kell venniük az egyes régiók sajátosságait és fejlődését, a tengeri medence tengeri megújulóenergia-potenciálját, valamint a kapcsolódó integrált hálózattervezés biztosításának fontosságát. A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerint benyújtott aktualizált integrált nemzeti energia- és klímatervekben jelentik be a tervezett mennyiséget.”

5. A 15. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok világosan meghatározzák azokat a műszaki előírásokat, amelyeket a megújuló energiát előállító berendezéseknek és rendszereknek a támogatási rendszerek igénybevételéhez teljesíteniük kell. Amennyiben léteznek harmonizált vagy európai szabványok, beleértve az európai szabványügyi szervezetek által létrehozott műszaki referenciarendszereket is, úgy az említett a műszaki előírásokat ezekre a szabványokra hivatkozva kell kifejezni. Elsőbbséget élveznek azok a harmonizált szabványok, amelyekre az európai jogszabályok alátámasztása érdekében az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* hivatkozások történtek, illetve ezek hiányában más harmonizált szabványokat és európai szabványokat kell alkalmazni, ebben a sorrendben. Az ilyen műszaki előírásokban nem határozhatják meg, hogy a berendezéseket és a rendszereket hol kell tanúsíttatni, és azok nem akadályozhatják a belső piac megfelelő működését.”;

b) a (4), az (5), a (6) és a (7) bekezdést el kell hagyni;

[25] A Bizottság (EU) 2020/1294 végrehajtási rendelete (2020. szeptember 15.) az uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmusról (HL L 303., 2020.9.17., 1. o.).

c) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok értékelik a hosszú távú megújulóenergia-vásárlási megállapodások szabályozási és adminisztratív akadályait, felszámolják az ilyen megállapodások előtt álló indokolatlan akadályokat, és előmozdítják a megállapodások elterjedését, többek között annak feltárása révén, hogy miként lehet – különösen hitelgaranciák alkalmazásával – csökkenteni a megállapodásokkal kapcsolatos pénzügyi kockázatokat. A tagállamok biztosítják, hogy ezekre a megállapodásokra ne vonatkozzanak aránytalan, illetve diszkriminatív eljárások vagy díjak, és hogy a kapcsolódó származási garanciák a megújulóenergia-vásárlási megállapodás keretében a megújuló energia vásárlójára átruházhatók legyenek.

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikkében említett integrált nemzeti energia- és klímaterveikben, valamint az említett rendelet 17. cikke szerint benyújtott eredményjelentéseikben ismertetik a megújulóenergia-vásárlási megállapodások alkalmazását előmozdító szakpolitikáikat és intézkedéseiket. A jelentésekben megjelölik a megújulóenergia-vásárlási megállapodások által támogatott megújulóenergia-termelés mennyiségét is.”;

d) a cikk a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) E módosító irányelv hatálybalépését követő egy éven belül a Bizottság felülvizsgálja a 15., 16. és 17. cikkben meghatározott adminisztratív eljárási szabályok és azok alkalmazását, valamint szükség esetén javaslatot tesz a módosításukra vonatkozóan, és további intézkedéseket is hozhat annak érdekében, hogy támogassa a tagállamokat e szabályok végrehajtásában.”

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

A megújuló energia épületekben történő alkalmazásának általános elterjesztése

1. A megújuló energia építőipari ágazaton belüli termelésének és felhasználásának előmozdítása érdekében a tagállamok – összhangban azzal az indikatív célkitűzéssel, hogy 2030-ra az Unió végső energiafogyasztásán belül az építőiparban felhasznált, megújuló energiaforrásokból előállított energiának legalább 49 %-ot kell kitennie – indikatív jelleggel meghatározzák, hogy 2030-ra az építőipari ágazatuk végsőenergia-fogyasztásában a megújuló energiaforrások mekkora részarányt képviseljenek. A nemzeti célkitűzést a nemzeti végsőenergia-fogyasztás arányában kell kifejezni, és a 7. cikkben meghatározott módszertannak megfelelően kell kiszámítani. A tagállamok a célkitűzéseiket és a célkitűzések elérésének módjáról szóló elképzeléseiket belefoglalják az (EU) 2018/1999 rendelet 14. cikke szerint benyújtott, aktualizált integrált nemzeti energia- és klímaterveikbe.

2. A tagállamok építési szabályzataikban és törvényeikben, valamint adott esetben támogatási rendszereikben intézkedéseket vezetnek be annak érdekében, hogy

növeljék az épületállományban a megújuló energiaforrásokon alapuló villamos energia, fűtés és hűtés arányát, beleértve a megújulóenergia-önellátás, a megújulóenergia-közösségek és a helyi energiatárolás jelentős fejlesztésére irányuló nemzeti intézkedéseket is, továbbá azokat az energiahatékonysági fejlesztéseket, amelyek a kapcsolt energiatermeléshez, a passzív, a közel nulla energiaigényű és a nulla energiaigényű épületekhez kapcsolódnak.

A megújuló energiaforrások (1) bekezdésben meghatározott indikatív részarányának elérése érdekében a tagállamok építési szabályzataikban és törvényeikben, valamint adott esetben a támogatási rendszereikben vagy más, azzal azonos hatású módon – a 2010/31/EU irányelv rendelkezéseivel összhangban – előírják a megújuló energia épületekben történő alkalmazásának minimális szintjét. A tagállamok – többek között hatékony távfűtés és távhűtés révén – lehetővé teszik e minimumszintek teljesítését.

Meglévő épületek esetében az első albekezdésben foglalt követelmény csak annyiban alkalmazandó a fegyveres erőkre, amennyiben az nem ütközik a fegyveres erők tevékenységeinek jellegével és elsődleges céljával, továbbá kivételt képeznek a követelmény alól a katonai célokra használt anyagok.

3. A tagállamok biztosítják, hogy – a 2010/31/EU irányelv 9. cikkének és a 2012/27/EU irányelv 5. cikkének rendelkezéseivel összhangban – a nemzeti, regionális és helyi szintű középületek példamutató szerepet töltsenek be a felhasznált megújuló energia részaránya tekintetében. A tagállamok többek annak engedélyezésével is lehetővé tehetik e kötelezettség teljesítését, hogy a középületek vagy a magán- és közcélokat egyaránt szolgáló épületek tetején harmadik felek megújuló energiát előállító létesítményeket működtessenek.

4. A megújuló energia (1) bekezdésben meghatározott indikatív részarányának elérése érdekében a tagállamok előmozdítják a megújuló energiaforrásokkal működő fűtő- és hűtőrendszerek, illetve berendezések használatát. E célból a tagállamok minden alkalmas intézkedést, eszközt és ösztönzőt felhasználnak, beleértve többek között az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelet[26] alapján kidolgozott energiacímkéket, a 2010/31/EU irányelv szerinti energiahatékonysági tanúsítványokat, illetve a nemzeti vagy uniós szinten kidolgozott egyéb megfelelő tanúsítványokat vagy szabványokat, és biztosítják a megújuló, nagy energiahatékonyságú alternatívákkal, valamint a rendelkezésre álló pénzügyi eszközökkel és ösztönzőkkel kapcsolatos megfelelő tájékoztatást és tanácsadást annak előmozdítása érdekében, hogy felgyorsuljon a régi fűtési rendszerek cseréje, és fokozódjon a megújuló energiaforrásokon alapuló megoldásokra való átállás.”

7. A 18. cikk (3) és (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

[26] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2017.7.28., 1. o.).

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy az épületekben, az iparban és a mezőgazdaságban működő, megújuló energiaforrásokat hasznosító valamennyi fűtési és hűtési rendszer üzembe helyezői és tervezői, valamint a fotovoltaikus napenergia-rendszerek üzembe helyezői számára tanúsítási rendszerek álljanak rendelkezésre. E rendszereknek – amelyek keretében adott esetben figyelembe vehetők a meglévő rendszerek és struktúrák – a IV. mellékletben meghatározott kritériumokra kell épülniük. Minden tagállam elismeri a más tagállamok által ezen kritériumok alapján elvégzett tanúsítást.

A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokat hasznosító fűtési és hűtési rendszerek üzembe helyezésére elegendő számú képzett és minősített, a vonatkozó technológiákat ismerő szakember álljon rendelkezésre, lehetővé téve a megújuló energiaforrásokkal működő fűtési és hűtési rendszerek olyan mértékű elterjedését, amely a fűtési és hűtési ágazatban a megújuló energia részarányának 23. cikkben meghatározott éves növekedéséhez való hozzájáruláshoz szükséges.

Az üzembe helyezők és tervezők megfelelő számának elérése érdekében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a megújuló energiát hasznosító fűtési és hűtési technológiákra és azok legújabb innovatív megoldásaira kiterjedő, elegendő számú, képesítést adó vagy tanúsítást biztosító képzési program álljon rendelkezésre. A tagállamok intézkedéseket tesznek az ilyen programokban való részvétel előmozdítására, különösen a kis- és középvállalkozások és az önálló vállalkozók körében. A tagállamok önkéntes megállapodásokat köthetnek az érintett technológiaszolgáltatókkal és -értékesítőkkel arra vonatkozóan, hogy az értékesítési becslések alapján megfelelő számú, a piacon elérhető legújabb innovatív megoldásokat és technológiákat ismerő üzembe helyezőt képezzenek.

(4) A tagállamok tájékoztatják a nyilvánosságot a (3) bekezdésben említett tanúsítási rendszerekről. A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdéssel összhangban képesítéssel vagy tanúsítvánnyal rendelkező üzembe helyezők jegyzékét rendszeresen frissítsék és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék.”

8. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ebből a célból a tagállamok a megújuló energia termelőjének kérésére származási garanciát bocsátanak ki. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a nem megújuló forrásokból előállított energia esetében is adnak ki származási garanciát. A származási garanciák kiadását a kapacitás minimális határértékéhez lehet kötni. A származási garancia szabványos mérete 1 MWh. A megtermelt energia minden egyes egységéről legfeljebb egy származási garancia bocsátható ki.”;

ii. az ötödik albekezdést el kell hagyni;

b) a (8) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a villamosenergia-szolgáltatónak a 2009/72/EK irányelv 3. cikke (9) bekezdése a) pontjának alkalmazásában igazolnia kell, hogy az energiaszerkezetében a megújuló energia mekkora arányt vagy mennyiséget képvisel, ezt származási garanciák felhasználásával kell megtennie, kivéve az energiaszerkezet esetleges nem nyomon követett kereskedelmi ajánlatoknak

megfelelő hányadát, amelyre a szolgáltató alkalmazhatja a fennmaradó energiamixet.”

9. A 20. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az integrált nemzeti energia- és klímatervekben szereplő, az (EU) 2018/1999 rendelet I. melléklete szerint elvégzett, arra vonatkozó értékeléstől függően, hogy az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében előírt uniós célkitűzés elérése érdekében szükség van-e a megújuló energiaforrásokat felhasználó távfűtési és -hűtési rendszerek terén új infrastruktúrák kiépítésére, a tagállamok szükség esetén megteszik a szükséges lépéseket egy olyan hatékony távfűtési és -hűtési infrastruktúra fejlesztésére, amely alkalmas a megújuló energia használatán alapuló fűtés és hűtés előmozdítására, ideértve a napenergiát, a környezeti energiát, a geotermikus energiát, a biomasszát, a biogázt, a folyékony bio-energiahordozókat, valamint a hulladékhőt és a hulladék hűtőenergiát, kombinálva a hőenergia-tárolással.”

10. A szöveg a következő 20a. cikkel egészül ki:

„20a. cikk

A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia rendszerintegrációjának megkönnyítése

(1) A tagállamok előírják a területükön működő átvitelirendszer-üzemeltetők és elosztórendszer-üzemeltetők számára, hogy az egyes ajánlattételi övezetekben a lehető legpontosabban és lehetőleg minél inkább valós időben, de legfeljebb egyórás időintervallumokban bocsássák rendelkezésre a megújuló forrásokból előállított villamos energia részarányára és a szolgáltatott villamos energia miatti üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó információkat, adott esetben előrejelzéssel együtt. Ezt az információt digitálisan kell elérhetővé tenni úgy, hogy azt a villamosenergia-piaci szereplők, az aggregátorok, a fogyasztók és a végfelhasználók felhasználhassák, és az információ elektronikus kommunikációs eszközökkel, például okos mérési rendszerekkel, elektromosjárműtöltő-állomásokkal, fűtési és hűtési rendszerekkel, valamint épületenergetikai rendszerekkel is olvasható legyen.

(2) [Az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról szóló rendeletjavaslat] előírásain túlmenően a tagállamok biztosítják, hogy a háztartási és ipari elemek gyártói megkülönböztetésmentes feltételek mellett és költségmentesen lehetővé tegyék az elemek tulajdonosai és felhasználói, valamint a nevükben eljáró harmadik felek, például az épületenergetikai rendszereket kezelő vállalatok és villamosenergia-piaci szereplők számára az akkumulátorkezelő rendszer alapvető információinak – többek között az elemek kapacitására, állapotára, töltöttségi szintjére és teljesítmény-beállítási pontjára vonatkozó adatok – valós idejű elérését.

A tagállamok biztosítják, hogy a járműgyártók megkülönböztetésmentes feltételek mellett és költségmentesen, a típus-jóváhagyási és piacfelügyeleti rendelet további követelményein felül, valós időben bocsássák az elektromos járművek tulajdonosai és felhasználói, valamint a tulajdonosok és a felhasználók nevében eljáró harmadik felek, például a villamosenergia-piaci szereplők és az elektromobilitási szolgáltatók

rendelkezésére az elem állapotára, töltöttségi szintjére, teljesítmény-beállítási pontjára, kapacitására, valamint az elektromos járművek elhelyezkedésére vonatkozó járműfedélzeti adatokat.

(3) [Az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről és a 2014/94/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló rendeletjavaslat] követelményein túlmenően a tagállamok biztosítják, hogy a területükön [e módosító irányelv átültetésének határideje]-tól/-től üzembe helyezett, nem nyilvánosan hozzáférhető, normál teljesítményű elektromos töltőállomások támogatni tudják az intelligens töltési funkciókat, és adott esetben a szabályozó hatóság értékelése alapján kétirányú töltési funkciókat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozási keret sem közvetlenül, sem aggregálás útján nem különbözteti meg hátrányosan a villamosenergia-piacokon való részvételt, beleértve a szűk keresztmetszetek kezelését, valamint a kis méretű vagy mobil rendszerek, például a háztartási elemek és az elektromos járművek rugalmassági és kiegyenlítő szolgáltatásait.”

11. Az irányelv a következő 22a. cikkel egészül ki:

„22a. cikk

A megújuló energia ipari alkalmazásának általános elterjesztése

(1) A tagállamok törekednek arra, hogy 2030-ig az ipari ágazatban a végsőenergia-termelésre és a nem energetikai célokra felhasznált energiaforrások mennyiségén belül növekedjen a megújuló energiaforrások részaránya, és ehhez 1,1 százalékpontos indikatív minimális éves átlagos növekedést határoznak meg.

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 3., 14. és 17. cikke alapján benyújtott integrált nemzeti energia- és klímaterveikbe és eredményjelentéseikbe belefoglalják az említett indikatív növekedés elérése érdekében tervezett és meghozott intézkedéseket.

A tagállamok biztosítják, hogy a végső energia célból és a nem energetikai célokra felhasznált, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részaránya 2030-ra az iparban a végső energia célból és a nem energetikai célokra felhasznált hidrogén 50 %-a legyen. Ezt a százalékarányt az alábbi szabályok szerint kell kiszámítani:

a) A nevező kiszámításához a végső energia célból és nem energetikai célokra felhasznált hidrogén energiatartalmát kell figyelembe venni, kivéve a hagyományos közlekedési üzemanyagok előállításához köztes termékként felhasznált hidrogént.

b) A számláló kiszámításához az ipari ágazatban végső energia célból és nem energetikai célokra felhasznált, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok energiatartalmát kell figyelembe venni, kivéve a hagyományos közlekedési üzemanyagok előállításához köztes termékként felhasznált, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat.

c) A nevező és a számláló értékének kiszámításához az üzemanyagok III. mellékletben szereplő energiatartalmát kell figyelembe venni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megújulóenergia-címkével ellátott, illetve a deklaráltan megújuló energia és nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag felhasználásával előállított ipari termékeken fel legyen tüntetve a nyersanyagbeszerzési, előfeldolgozási, gyártási és forgalmazási szakaszban felhasznált megújuló energia vagy nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részaránya, amelyet a 2013/179/EU ajánlásban[27] vagy alternatívaként az ISO 14067:2018 szabványban meghatározott módszerek alapján számítanak ki.”

12. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A megújuló energiának a fűtési és hűtési ágazatban való elterjesztése érdekében ezekben az ágazatokban a megújuló energiának a fűtési és hűtési ágazatban 2020-ban elért részarányától kiindulva egyrészt a 2021–2025-ös időszakra, másrészt a 2026–2030-as időszakra számolt éves átlagban minden tagállamnak legalább 1,1 százalékpontos értékkel növelnie kell a megújuló energiák részarányát, a nemzeti teljes bruttó energiafogyasztás részarányában kifejezve, a 7. cikkben előírt módszernek megfelelően kiszámítva.

Ez a növelés1,5 százalékpontos azon tagállamok esetében, amelyekben hulladékhőt és hulladék hűtőenergiát alkalmaznak. Ebben az esetben a tagállamok az átlagos éves növekedés 40 %-áig beszámíthatják a hulladékhőt és a hulladék hűtőenergiát.

Az első albekezdésben említett legalább 1,1 százalékpontos éves növekedés mellett minden tagállamnak törekednie kell arra, hogy fűtési és hűtési ágazatában az 1a. mellékletben meghatározott összeggel növelje a megújuló energia részarányát.”;

b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok értékelik a megújuló energiaforrásokból előállított energia, valamint a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia fűtési és hűtési ágazatban való felhasználására vonatkozó lehetőségeiket, beleértve adott esetben az alacsony ökológiai kockázattal járó alkalmazásukra megfelelő területek, valamint a kisléptékű háztartási projektekben rejlő lehetőségek elemzését is. Az értékelés – a fűtés és hűtés dekarbonizációjára irányuló hosszú távú nemzeti stratégia kialakítása céljából – mérföldköveket és intézkedéseket határoz meg a megújuló energiaforrások fűtési és hűtési célú alkalmazásának növelésére, valamint adott esetben a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia távfűtés és -hűtés révén történő felhasználására vonatkozóan. Az értékelésnek az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 14. cikkében említett integrált nemzeti energia- és klímatervek részét kell képeznie, valamint a fűtési és hűtési ágazatnak a 2012/27/EU irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében előírt átfogó értékelését kell kísérnie.”;

c) a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontját el kell hagyni;

[27] 2013/179/EU: A Bizottság ajánlása (2013. április 9.) a termékek és a szervezetek életciklus-alapú környezeti teljesítményének mérésére és ismertetésére szolgáló egységes módszerek alkalmazásáról (HL L 124., 2013.5.4., 1. o.).

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdés első albekezdésében említett átlagos éves növekedés elérése érdekében a tagállamok egy vagy több intézkedést hajthatnak végre az alábbiak közül:

a) a megújuló energia, illetve a hulladékhő és hulladék hűtőenergia fizikai beillesztése a fűtési és hűtési célú energiaforrások és üzemanyagok közé;

b) megújuló energiát használó nagy hatásfokú fűtő- és hűtőrendszerek telepítése épületekbe, vagy megújuló energia, hulladékhő és hulladék hűtőenergia használata ipari fűtési és hűtési eljárásokban;

c) intézkedések olyan értékesíthető tanúsítványok formájában, amelyek bizonyítják, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott követelménynek más gazdasági szereplő, például megújulóenergia-technológiákat telepítő független vállalkozó vagy energetikai szolgáltató vállalkozás által megvalósított, az ezen bekezdés b) pontja szerinti telepítési intézkedésekhez nyújtott támogatással tesznek eleget;

d) kapacitásépítés a nemzeti és helyi hatóságok számára a megújuló energiával kapcsolatos projektek és infrastruktúrák tervezéséhez és végrehajtásához;

e) kockázatcsökkentési keretek létrehozása a megújuló energia használatával kapcsolatos fűtési és hűtési projektek tőkeköltségeinek csökkentése érdekében;

f) hőenergia-vásárlási megállapodások előmozdítása a vállalati és kollektív kisfogyasztók számára;

g) a fosszilis anyagokat felhasználó fűtési rendszereket kiváltó, tervezett rendszerek vagy a fosszilis tüzelőanyagok fokozatos kivonására irányuló programok, mérföldkövekkel;

h) megújuló energiák használatán alapuló fűtéstervezés, beleértve a hűtést, a helyi és regionális szintű követelményeket;

i) egyéb, azonos hatású szakpolitikai intézkedések, beleértve a költségvetési intézkedéseket, támogatási rendszereket vagy más pénzügyi ösztönzőket.

Az említett intézkedések meghozatala és végrehajtása során a tagállamok biztosítják, hogy azok valamennyi fogyasztó számára hozzáférhetőek legyenek, különös tekintettel azokra az alacsony jövedelmű vagy kiszolgáltatott helyzetű háztartásokra, amelyek máskülönben – elegendő kezdőtőke hiányában – nem tudnának élni az intézkedések nyújtotta lehetőségekkel.”

13. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a végső fogyasztók könnyen hozzáférhető módon – például a számlákon, a szolgáltatók weboldalain vagy kérésre – tájékoztatást kapjanak az őket kiszolgáló távfűtési és távhűtési rendszerek energiahatékonyságáról és arról, hogy azok milyen részarányban használnak megújuló energiát. A megújuló energia részarányára vonatkozó információt legalább az adott távfűtési és -hűtési rendszer igénybe vevőihez rendelt teljes bruttó fűtési és hűtési energiafogyasztás százalékában kell kifejezni, beleértve azt is, hogy mennyi energiát használtak fel egy fűtési egység fogyasztóhoz vagy végfelhasználóhoz történő eljuttatásához.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok megkísérlik a megújuló energiának, valamint a hulladékhőnek és hulladék hűtőenergiának a fűtési és hűtési ágazatban 2020-ban elért részarányától kiindulva egyrészt a 2021–2025-ös időszakra, másrészt a 2026–2030-as időszakra számolt éves átlagban legalább 2,1 százalékponttal növelni a megújuló forrásokból, valamint a hulladékhőből és a hulladék hűtőenergiából származó energia távfűtésben és távhűtésben való felhasználásának részarányát, és megteszik az ennek érdekében szükséges intézkedéseket. A megújuló energia részarányát a távfűtés és távhűtés miatti teljes bruttó energiafogyasztáson belüli részarányként kell kifejezni, és a rendes éghajlati viszonyok figyelembevételével kell kiigazítani.

Azok a tagállamok, amelyekben a megújuló forrásokból, valamint a hulladékhőből és a hulladék hűtőenergiából származó energia távfűtésben és távhűtésben való felhasználásának részaránya meghaladja a 60 %-ot, az ilyen részarányt úgy tekinthetik, hogy az teljesíti az első albekezdésben említett átlagos éves növekedést.

A tagállamok az első albekezdésben említett átlagos éves növekedés eléréséhez szükséges intézkedéseket az (EU) 2018/1999 rendelet I. melléklete értelmében az integrált nemzeti energia- és klímaterveik keretében határozzák meg.”;

c) a szöveg a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A tagállamok biztosítják, hogy a 25 MWth-nál nagyobb teljesítményű távfűtési vagy távhűtési rendszerek üzemeltetői kötelesek legyenek a megújuló forrásokból, valamint hulladékhőből és hulladék hűtőenergiából származó energiát biztosító harmadik fél szolgáltatókat csatlakoztatni, vagy fel kelljen ajánlaniuk, hogy – az érintett tagállam illetékes hatósága által meghatározott, megkülönböztetésmentes kritériumok alapján – harmadik fél szolgáltatókat csatlakoztatnak és tőlük szereznek be megújuló forrásokból, valamint hulladékhőből és hulladék hűtőenergiából származó hő-, illetve hűtőenergiát, és az üzemeltetőknek az alábbiak közül egy vagy többet kell megtenniük:

a) új fogyasztók igényeit kell kielégíteniük;

b) le kell cserélniük a hő- vagy hűtőenergiát termelő meglévő kapacitásaikat;

c) bővíteniük kell a hő- vagy hűtőenergiát termelő meglévő kapacitásaikat.”;

d) az (5) és (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok engedélyezhetik a távfűtési vagy távhűtési rendszer üzemeltetőjének, hogy a következő helyzetek bármelyikében visszautasítsa a harmadik fél a csatlakoztatását, és azt, hogy tőle hő- vagy hűtőenergiát vásároljon:

a) a rendszer a megújuló energiaforrásokból származó fűtő- vagy hűtőenergia, illetve a hulladékhő és hulladék hűtőenergia egyéb értékesítése miatt nem rendelkezik a szükséges kapacitással;

b) a harmadik fél által szolgáltatott hő-, illetve hűtőenergia nem felel meg a csatlakoztatáshoz, illetve az ahhoz szükséges technikai paramétereknek, hogy biztosított legyen a távfűtési és -hűtési rendszer megbízható és biztonságos működése;

c) az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a hozzáférés biztosítása túlzott fűtési vagy hűtési költségnövekedést eredményezne a végső fogyasztók számára ahhoz képest, hogy mennyibe kerülne annak a fő helyi hő- vagy hűtési szolgáltatásnak a használata, amellyel a megújuló forrásokból előállított energia vagy a hulladékhő- és a hulladék-hűtőenergia versenyezne;

d) az üzemeltető rendszere megfelel a hatékony távfűtés és távhűtés [az energiahatékonysági irányelv javasolt átdolgozásának x. cikkében] foglalt fogalommeghatározásának.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amikor a távfűtési vagy -hűtési rendszer üzemeltetője az első albekezdés szerint megtagadja valamely hő-, illetve hűtőenergia-szolgáltató csatlakoztatását, az üzemeltető tájékoztassa az illetékes hatóságot a megtagadás okairól, valamint azokról a feltételekről és intézkedésekről, amelyeket a rendszeren belül meg kellene valósítani a csatlakoztatás lehetővé tételéhez. A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő eljárás álljon rendelkezésre az indokolatlan megtagadások orvoslására.

(6) A tagállamok a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia felhasználásának megkönnyítése érdekében koordinációs keretet hoznak létre a távfűtési és -hűtési rendszerek üzemeltetői, valamint az ipari és a szolgáltatási ágazat azon szereplői között, amelyeknél potenciálisan hulladékhő és hulladék hűtőenergia keletkezik. Ez a koordinációs keret biztosítja a hulladékhő és hulladék hűtőenergia használatával kapcsolatos párbeszédet, és magában foglalja legalább a következőket:

a) a távfűtési és távhűtési rendszerek üzemeltetői;

b) a távfűtési és -hűtési rendszereken keresztül gazdaságilag hasznosítható hulladékhőt és hulladék hűtőenergiát termelő ipari és szolgáltatási ágazat vállalkozásai, például adatközpontok, ipari üzemek, nagy kereskedelmi épületek és tömegközlekedés; valamint

c) az energetikai infrastruktúrák tervezéséért és jóváhagyásáért felelős helyi hatóságok.”;

e) a (8), (9) és (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok olyan keretet hoznak létre, amelyben a villamosenergiaelosztórendszer-üzemeltetők – az általuk kiszolgált területen a távfűtési vagy távhűtési rendszerek üzemeltetőivel együttműködve – legalább négyévente felmérik annak lehetőségét, hogy a távfűtési vagy -hűtési rendszerek kiegyenlítő és más rendszerszintű szolgáltatásokat nyújtsanak, ideértve a keresletoldali szabályozás lehetőségét és a megújuló forrásokból előállított villamosenergia-többlet hőtárolását, valamint hogy ez a lehetőség erőforrás- és költséghatékonyabb-e, mint más alternatív lehetőségek.

A tagállamok biztosítják, hogy a villamosenergia-átviteli és -elosztórendszer-üzemeltetők a saját területükön a hálózattervezés, a hálózati beruházások és az infrastruktúra fejlesztése során megfelelően figyelembe vegyék az első albekezdésben előírt értékelés eredményeit.

A tagállamok elősegítik a távfűtési és -hűtési rendszerek üzemeltetői, valamint a villamosenergia-átviteli és -elosztórendszer-üzemeltetők közötti koordinációt annak biztosítása érdekében, hogy a távfűtési és távhűtési rendszer üzemeltetői által nyújtott kiegyenlítő, tárolási és egyéb rugalmassági szolgáltatások, például a keresletoldali szabályozás a villamosenergia-piacuk részévé válhassanak.

A tagállamok az első és harmadik albekezdés szerinti értékelési és koordinációs követelményeket kiterjeszthetik a gázszállító- és -elosztórendszer-üzemeltetőkre, beleértve a hidrogénhálózatokat és más energiahálózatokat is.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók jogait, valamint a távfűtési és távhűtési rendszerek e cikkel összhangban történő üzemeltetésére vonatkozó szabályokat az illetékes hatóság egyértelműen meghatározza, közzétegye és érvényesítse.

(10) A tagállamok nem kötelesek alkalmazni a (2) és (9) bekezdést, ha az alábbi feltételek közül legalább egy teljesül:

a) esetükben a távfűtés és -hűtés 2018. december 24-én a fűtési és hűtési célú teljes bruttó energiafogyasztásnak legfeljebb 2 %-át tette ki;

b) az (EU) 2018/1999 rendelet I. melléklete alapján az integrált nemzeti energia- és klímaterveik és az ezen irányelv 23. cikkének (1a) bekezdésében említett értékelés alapján, új hatékony távfűtési és távhűtési rendszerek kialakításával 2018. december 24-én a távfűtés- és hűtés részaránya a fűtési és hűtési célú teljes bruttó energiafogyasztáson belül 2 %-nál nagyobb mértékben növekedett;

c) a távfűtési és -hűtési rendszerek teljes bruttó energiafogyasztásának 90 %-a [az energiahatékonysági irányelv javasolt átdolgozásának x. cikkében] meghatározott meghatározásnak megfelelő távfűtési és távhűtési rendszerekben történik.”

14. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

A megújuló energia használatából eredő kibocsátásintenzitás-csökkentés a közlekedési ágazatban

(1) Minden tagállam kötelezettséget ír elő az üzemanyag-forgalmazók számára annak biztosítására, hogy:

a) a közlekedési ágazat számára elérhetővé tett megújuló üzemanyagok és megújuló forrásból származó villamos energia mennyisége – a tagállam által meghatározott indikatív ütemtervnek megfelelően – 2030-ig a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapértékhez képest legalább 13 %-kal csökkenti a kibocsátás-intenzitást;

b) a közlekedési ágazat számára biztosított energiamennyiségen belül a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagok és biogázok részaránya 2022-ben legalább 0,2 %, 2025-ben legalább 0,5 %, 2030-ban pedig legalább 2,2 %, továbbá a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részaránya 2030-ban legalább 2,6 %.

Az a) pontban említett csökkentés és a b) pontban említett részarány kiszámításakor a tagállamok figyelembe veszik a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat akkor is, amikor azokat hagyományos üzemanyagok előállításához köztes termékként használják fel. Az a) pontban említett csökkentés kiszámításához a tagállamok figyelembe vehetik a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokat.

Az üzemanyag-forgalmazókra vonatkozó kötelezettségek meghatározásakor a tagállamok mentességet biztosíthatnak a villamos energiát, valamint nem biológiai eredetű, folyékony és gáz halmazállapotú, megújuló energiaforrásokból származó közlekedési célú üzemanyagokat kínáló üzemanyag-forgalmazók számára a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagok és biogázok minimális részarányára vonatkozó követelmények alól.

(2) A tagállamok létrehoznak egy olyan mechanizmust, amely lehetővé teszi a területükön működő üzemanyag-forgalmazók számára, hogy a közlekedési ágazat megújuló energiával való ellátásáért kvótajóváírásokkal kereskedjenek. Azok a gazdasági szereplők, amelyek nyilvános elektromos töltőállomásokon keresztül elektromos járművek számára megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát szolgáltatnak, kvótajóváírásban részesülnek függetlenül attól, hogy vonatkoznak-e rájuk a tagállam által az üzemanyag-forgalmazókra meghatározott kötelezettségek, és ezeket a kvótajóváírásokat eladhatják az üzemanyag-forgalmazóknak, amelyek számára lehetővé kell tenni, hogy a kvótajóváírásokat felhasználják az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott kötelezettség teljesítésére.”

15. A 26. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A megújuló forrásokból származó, a 7. cikkben említett tagállami teljes bruttó energiafogyasztásnak, valamint a 25. cikk (1) bekezdése első

albekezdésének a) pontjában említett kibocsátásintenzitás-csökkentési célnak a kiszámításához az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és a közlekedésben használt, biomasszából előállított üzemanyagok aránya egy százalékpontnál nem lehet magasabb, mint az ezen üzemanyagoknak az adott tagállam közlekedési ágazata végsőenergia-fogyasztásán belül 2020-ban fennálló részaránya, amely a közlekedési ágazat adott tagállami végsőenergia-fogyasztásának legfeljebb 7 %-a lehet.”;

ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy tagállamban az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók, valamint a közlekedésben felhasznált, biomasszából előállított üzemanyagok részaránya 7 %-nál alacsonyabbra korlátozott, vagy ha egy tagállam úgy dönt, hogy a részarányt tovább korlátozza, úgy az adott tagállam ennek megfelelően csökkentheti a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett kibocsátásintenzitás-csökkentési célértéket, figyelembe véve, hogy ezek az üzemanyagok milyen mértékben járultak volna hozzá az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításhoz. E célból a tagállamok ezen üzemanyagok esetében 50 %-os üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítással számolnak.”;

b) a (2) bekezdés első és ötödik albekezdésében „a 25. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett minimum részarány” helyébe „a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célérték” lép.

16. A 27. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A közlekedési ágazatban, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok tekintetében a végső felhasználásuktól függetlenül alkalmazandó számítási szabályok”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett kibocsátásintenzitás-csökkentés kiszámítására a következő szabályok alkalmazandók:

a) az üvegházhatású gázok kibocsátásában elért megtakarítást a következőképpen kell kiszámítani:

i. bioüzemanyagok és biogázok esetében a valamennyi közlekedési mód számára elérhetővé tett ilyen üzemanyagok mennyiségének és a 31. cikkel összhangban meghatározott kibocsátásmegtakarításuknak a szorzata;

ii. a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok esetében a valamennyi

közlekedési mód számára elérhetővé tett ilyen üzemanyagok mennyiségének és a 29a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban meghatározott kibocsátásmegtakarításuknak a szorzata;

iii. a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia esetében a valamennyi közlekedési mód számára elérhetővé tett, megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia mennyiségének és az V. mellékletben meghatározott $EC_{F(e)}$ fosszilis tüzelőanyag komparátornak a szorzata;

b) a 25. cikk (1) bekezdésében említett alapértéket úgy kell kiszámítani, hogy a közlekedési ágazat számára elérhetővé tett energia mennyiségét meg kell szorozni az V. mellékletben meghatározott $E_{F(t)}$ fosszilis tüzelőanyag komparátorral;

c) a vonatkozó energiamennyiségek kiszámításához a következő szabályokat kell alkalmazni:

i. a közlekedési ágazat számára elérhetővé tett energia mennyiségének meghatározásához a közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmára vonatkozóan a III. mellékletben meghatározott értékeket kell használni;

ii. a III. mellékletben nem említett közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmát a tagállamok az üzemanyagok fűtőértékének meghatározására vonatkozó megfelelő európai szabványok alapján állapítják meg. Amennyiben ilyen európai szabvány nem került elfogadásra, a megfelelő ISO-szabványt kell figyelembe venni;

iii. a közlekedési ágazat számára elérhetővé tett, megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia mennyiségét úgy kell meghatározni, hogy az ágazat számára szolgáltatott villamos energia mennyiségét meg kell szorozni a tagállam területén az előző két évben szolgáltatott, megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia átlagos részarányával. Kivételes esetben, amennyiben a villamos energiát megújuló forrásokból származó villamos energiát termelő létesítményhez való közvetlen csatlakozásból nyerik, és azt a közlekedési ágazat számára szolgáltatják, az ilyen villamos energiát teljes mértékben megújuló forrásból származónak kell tekinteni;

iv. a IX. melléklet B. részében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok és biogázok részarányát a közlekedési ágazat számára elérhetővé tett üzemanyagok és villamos energia energiatartalmában Ciprus és Málta kivételével 1,7 %-ra kell korlátozni;

d) a megújuló energia használatából eredő kibocsátásintenzitás-csökkenést úgy kell meghatározni, hogy a valamennyi közlekedési mód számára elérhetővé tett bioüzemanyagok, biogázok és megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítást el kell osztani az alapértékkel.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek – a közlekedési célú üzemanyagok III. mellékletben meghatározott energiatartalmának a tudományos és technikai haladással összhangban történő kiigazítása révén történő – kiegészítésére vonatkozóan;”

c) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett célértékek kiszámítására a következő szabályok alkalmazandók:

a) a nevező, vagyis a közlekedési ágazatban felhasznált energia mennyiségének kiszámításához a közlekedési ágazat számára elérhetővé tett összes üzemanyagot és villamos energiát figyelembe kell venni;

b) a számláló kiszámításához a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagok és biogázok, valamint az Unió területén valamennyi közlekedési mód számára elérhetővé tett nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok energiatartalmát kell figyelembe venni;

c) a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagok és biogázok, valamint a légi és tengeri közlekedésben elérhetővé tett, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok részarányát energiatartalmuk 1,2-szeresének kell tekinteni.”;

d) a (2) bekezdést el kell hagyni;

d) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első, második és a harmadik albekezdést el kell hagyni;

ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben nem biológiai eredetű, megújuló üzemanyagok előállításához akár közvetlenül, akár köztes termékek előállítása során villamos energiát használnak, a megújuló energia részarányának meghatározásához a megújuló forrásokból előállított villamos energia két évvel korábbi átlagos, a termelés szerinti országban fennálló részarányát kell figyelembe venni.”;

iii. az ötödik albekezdésben a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Ugyanakkor a valamely megújuló forrásokból villamos energiát előállító létesítménnyel való közvetlen kapcsolatból származó villamos energiát teljes mértékben bele lehet számítani a megújuló forrásokból előállított villamos energia mennyiségébe, ha annak felhasználására nem biológiai eredetű, megújuló üzemanyagok előállítása céljából kerül sor, feltéve, hogy a létesítmény:”.

17. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2), a (3) és a (4) bekezdést el kell hagyni;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság 2024. december 31-ig a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el ezen irányelv abban a tekintetben történő

kiegészítése céljából, hogy meghatározza a fosszilis tüzelőanyagok felhasználásával, közös eljárásban feldolgozott biomasszából előállított, közlekedési célú bioüzemanyagok és biogázok részarányának meghatározására szolgáló módszertant.”;

c) a (7) bekezdésben a „25. cikk (1) bekezdése negyedik albekezdésében” szövegrész helyébe a „25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában megállapított” szöveg lép.

18. A 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) hozzájárulás a tagállamok megújulóenergia-részarányához és ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésében, a 15a. cikke (1) bekezdésében, a 22a. cikke (1) bekezdésében, a 23. cikke (1) bekezdésében, a 24. cikke (4) bekezdésében, valamint a 25. cikke (1) bekezdésében említett célértékekhez;”

ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A biomasszából előállított üzemanyagoknak meg kell felelniük a (2)–(7) és (10) bekezdésben meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, amennyiben használatukra a következők szerint kerül sor:

– a) szilárd biomassza üzemanyagok esetében legalább 5 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű, villamos energiát, fűtő- és hűtőenergiát előállító létesítményekben;

– b) gáznemű biomassza üzemanyagok esetében legalább 2 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű, villamos energiát, fűtő- és hűtőenergiát előállító létesítményekben;

– c) gáznemű biomassza üzemanyagot előállító olyan létesítmények esetében, amelyekben teljesül az alábbi átlagos biometán-áramlási sebesség:

i. normál hőmérsékleti és nyomási körülmények között (0 °C és 1 bar légköri nyomás) mérve 200 m^3 metánegyenérték/h felett;

ii. ha a biogáz metán és nem éghető egyéb gázok keverékéből áll, a metánáramlási sebesség – az i. pontban meghatározott küszöbérték – a metán keveréken belüli térfogati részarányával arányosan átszámításra kerül”;

iii. a szöveg a negyedik albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok a fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat azokra a létesítményekre is alkalmazhatják, amelyekben a névleges bemenő hőteljesítmény vagy a biometán-áramlási sebesség a fentieknél alacsonyabb.”;

b) a (3) bekezdés az első albekezdést követően a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ez a bekezdés – az első albekezdés c) pontja kivételével – az erdei biomasszából előállított bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomassza üzemanyagokra is alkalmazandó.”;

c) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés a b) és c) pont kivételével, valamint a második albekezdés az erdei biomasszából előállított bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomassza üzemanyagokra is alkalmazandó.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célok tekintetében figyelembe vett, mezőgazdasági vagy erdei biomasszából előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomassza üzemanyagok nem állíthatók elő olyan földterületen termelt nyersanyagból, amely 2008 januárjában tőzegláp volt, hacsak nem bizonyítható, hogy e nyersanyag termelése és betakarítása nem jelenti korábban lecsapolatlan területek lecsapolását.”;

e) a (6) bekezdés első albekezdése a) pontjának iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iv. a kitermelést a talajminőség és a biológiai sokféleség megőrzését szem előtt tartva, a negatív hatásokat minimalizálva végezzék, elkerülve a tönkök és gyökerek betakarítását, a természetes erdők pusztulását vagy erdőültetvénnyé alakítását, valamint a veszélyeztetett talajokon történő kitermelést; minimalizálják a nagy kivágásokat, és biztosítsanak helyileg megfelelő küszöbértékeket a száradék kitermelésére, valamint a fakitermelési rendszerek használatára vonatkozóan olyan követelményeket határozzanak meg, amelyek következtében minimalizálhatók a talajminőségre, többek között a talajtömörödésre, valamint a biológiai sokféleség jellemzőire és az élőhelyekre gyakorolt hatások;”

f) a (6) bekezdés első albekezdése b) pontjának iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iv. a kitermelést a talajminőség és a biológiai sokféleség megőrzését szem előtt tartva, a negatív hatásokat minimalizálva végezzék, elkerülve a tönkök és gyökerek betakarítását, a természetes erdők pusztulását vagy erdőültetvénnyé alakítását, valamint a veszélyeztetett talajokon történő kitermelést; minimalizálják a nagy kivágásokat, és biztosítsanak helyileg megfelelő küszöbértékeket a száradék kitermelésére, valamint a fakitermelési rendszerek használatára vonatkozóan olyan követelményeket határozzanak meg, amelyek következtében minimalizálhatók a talajminőségre, többek között a talajtömörödésre, valamint a biológiai sokféleség jellemzőire és az élőhelyekre gyakorolt hatások;”

g) a (10) bekezdés első albekezdése d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) 2025. december 31-ig a létesítményekben biomassza üzemanyagokból előállított villamos energia, fűtő- és hűtőenergia esetében legalább 70 %, 2026. január 1-jétől pedig legalább 80 %.”

19. A szöveg a következő 29a. cikkel egészül ki:

„29a. cikk

A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokra vonatkozó üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok

(1) A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból előállított energia csak akkor számítható bele a tagállamok megújuló energiaforrásokból való részesedésébe, valamint a 3. cikk (1) bekezdésében, a 15a. cikk (1) bekezdésében, a 22a. cikk (1) bekezdésében, a 23. cikk (1) bekezdésében, a 24. cikk (4) bekezdésében és a 25. cikk (1) bekezdésében említett célértékekbe, ha az említett üzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás legalább 70 %.

(2) A széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokból származó energia csak akkor számítható bele a 25. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett kibocsátás-csökkentési célértékbe, ha az ilyen üzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás legalább 70 %.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás értékelésére szolgáló módszertan meghatározásával. A módszertannak biztosítania kell, hogy olyan elkerült CO_2 kibocsátás ne kerüljön beszámításra, amelynek megkötését más jogszabályi rendelkezések alapján egyszer már jóváírták kibocsátás-kvótaként.”

20. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésében a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a 3. cikk (1) bekezdésében, az 15a. cikk (1) bekezdésében, a 22a. cikk (1) bekezdésében, a 23. cikk (1) bekezdésében, a 24. cikk (4) bekezdésében és a 25. cikk (1) bekezdésében említett célértékek teljesítésébe megújuló üzemanyagokat és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokat kell beszámítani, a tagállamok előírják a gazdasági szereplők számára annak bizonyítását, hogy a megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok tekintetében teljesülnek a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében, valamint a 29a. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok. Ebből a célból a gazdasági szereplők számára tömegmérleg-rendszer alkalmazását kell előírni, amely:”;

b) a (3) bekezdés első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok intézkedéseket tesznek annak biztosítására, hogy a gazdasági szereplők megbízható információkat nyújtsanak be a 29. cikk (2)–(7) és (10)

bekezdésében, valamint a 29a. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok teljesítéséről, valamint hogy a gazdasági szereplők kérésre az érintett tagállam rendelkezésére bocsássák az ezen információk előállításához felhasznált adatokat.

Az e bekezdésben meghatározott kötelezettségek attól függetlenül alkalmazandók, hogy a megújuló üzemanyagokat és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokat az Unión belül állítják-e elő vagy importálják azokat. A bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok földrajzi származására és alapanyagtípusára vonatkozó információkat üzemanyag-forgalmazónkénti bontásban a fogyasztók rendelkezésére kell bocsátani az üzemeltetők, a forgalmazók, illetve az érintett illetékes hatóságok honlapján, és azokat éves gyakorisággal frissíteni kell.”;

c) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság határozhat úgy, hogy a megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok előállítására vonatkozó szabványokat megállapító önkéntes nemzeti vagy nemzetközi rendszerek pontos adatokat szolgáltatnak a 29. cikk (10) bekezdése és a 29a. cikk (1) és (2) bekezdése alkalmazásában az üvegházhatású gázok kibocsátásában elért megtakarításokról, igazolják a 27. cikk (3) bekezdésének és a 31a. cikk (5) bekezdésének való megfelelést, vagy igazolják, hogy a bioüzemanyag-, folyékony bio-energiahordozó- és biomassza üzemanyag-szállítmányok megfelelnek a 29. cikk (2)–(7) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági kritériumoknak. A 29. cikk (6) és (7) bekezdésében megállapított kritériumok teljesülésének igazolására a gazdasági szereplők közvetlenül a biomassza-kinyerési terület szintjén rendelkezésre álló információkat is benyújthatják. A Bizottság a 29. cikkének (3) bekezdése első albekezdése c) pontja ii. alpontjának alkalmazásában elismerheti a nemzetközi megállapodások által elismert vagy kormányközi szervezetek, illetve a Természetvédelmi Világszövetség által készített jegyzékekben szereplő ritka, fenyegetett vagy veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt területeket.”;

d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok nemzeti rendszereket hozhatnak létre, amelyekben a 29a. cikk (3) bekezdése szerint kidolgozott módszertannak megfelelően a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében, valamint a 29a. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak való megfelelést az illetékes nemzeti hatóságok bevonásával a felügyeleti lánc egészében ellenőrzik. Ezek a rendszerek felhasználhatók a gazdasági szereplők által az uniós adatbázisba bevitt információk pontosságának és teljességének ellenőrzésére, a 27. cikk (3) bekezdésének való megfelelés igazolására, valamint a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomassza üzemanyagok tanúsítására is.

A tagállamok ilyen nemzeti rendszerüket bejelenthetik a Bizottságnak. E rendszerek kölcsönös két- és többoldalú elismerésének megkönnyítése érdekében a Bizottság

elsőbbséget biztosít az ilyen rendszerek értékelésének. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén határozhat arról, hogy az így bejelentett nemzeti rendszerek megfelelnek-e az ezen irányelv által meghatározott feltételeknek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Amennyiben a határozat pozitív, a Bizottság által e cikkel összhangban elismert egyéb rendszerek nem utasíthatják el az adott tagállam nemzeti rendszerével való kölcsönös elismerést azon kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése tekintetében, amelyek tekintetében a Bizottság azt elismerte.

A villamos energiát, valamint fűtő és -hűtőenergiát előállító, 5 és 10 MW közötti teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítmények tekintetében a tagállamok egyszerűsített nemzeti hitelesítési rendszereket hoznak létre a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és kibocsátás-csökkentési kritériumok teljesítésének biztosítása érdekében.”;

e) a (9) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben egy gazdasági szereplő a (4) vagy (6) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező rendszernek megfelelően szerzett bizonyítékokat vagy adatokat szolgáltat, a tagállam nem írhatja elő a gazdasági szereplő számára, hogy szolgáltasson további bizonyítékot a rendszer azon elemeinek való megfelelésről, amelyek tekintetében a Bizottság elismerte a rendszert.”;

f) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha egy tagállam – esetleg valamely gazdasági szereplő kérése alapján – kérelmezi, a Bizottság az összes rendelkezésre álló bizonyíték alapján megvizsgálja, hogy a megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok forrása tekintetében teljesülnek-e a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében, valamint a 29a. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok.

A Bizottság az említett kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül és a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban végrehajtási jogi aktusok útján határoz arról, hogy az érintett tagállam:

a) figyelembe veheti-e a 29. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokra az adott forrásból származó, megújuló üzemanyagokat és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokat; vagy

b) e cikk (9) bekezdésétől eltérve további bizonyítékok szolgáltatására kötelezheti-e az adott forrásból származó megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok szállítóit az említett fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak és az említett üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási küszöbértékeknek való megfelelésre vonatkozóan.”

21. A 31. cikkből a (2), (3) és (4) bekezdést el kell hagyni.

22. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„31a. cikk

Uniós adatbázis

(1) A Bizottság gondoskodik egy uniós adatbázis létrehozásáról, amely lehetővé teszi a folyékony és gáznemű megújuló üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagok nyomon követését.

(2) A tagállamok előírják, hogy az érintett gazdasági szereplők az említett adatbázisba kellő időben pontos információkat vigyenek be a végrehajtott tranzakciókról és a tranzakciók tárgyát képező üzemanyagok fenntarthatósági jellemzőiről, beleértve az üzemanyagok teljes életciklusra számított üvegházhatásúgáz-kibocsátását is, a gyártásuk helyétől az Unióban történő felhasználásukig. Az adatbázisnak tartalmaznia kell az arra vonatkozó információt is, hogy egy adott üzemanyag-szállítmány előállításához nyújtottak-e támogatást, és ha igen, akkor a támogatási rendszer típusára vonatkozó információkat is.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy adott esetben az adatok teljes ellátási lánc mentén történő nyomonkövethetőségének javítása érdekében a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az uniós adatbázisban feltüntetendő információk körét kiterjessze azokra a releváns adatokra, amelyek az üzemanyag előállításához felhasznált nyersanyagok előállítási vagy gyűjtési helyéről származnak.

A tagállamok előírják, hogy az üzemanyag-forgalmazók rögzítsék az uniós adatbázisban a 25. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelés ellenőrzéséhez szükséges információkat.

(3) A tagállamok nyomon követés és adatellenőrzés céljából hozzáférhetnek az uniós adatbázishoz.

(4) Amennyiben származási garanciát adtak ki egy megújulógáz-szállítmány előállításához, a tagállamok biztosítják, hogy ezeket a származási garanciákat a megújulógáz-szállítmány adatbázisban való nyilvántartásba vétele előtt törlik.

(5) A tagállamok biztosítják a gazdasági szereplők által az adatbázisba bevitt információk pontosságának és teljességének ellenőrzését, például önkéntes vagy nemzeti rendszerek alkalmazásával.

A Bizottság által a 30. cikk (4), (5) és (6) bekezdése alapján elismert önkéntes vagy nemzeti rendszerek az adatok ellenőrzése céljából az adatgyűjtéshez közvetítőként harmadik fél információs rendszereit is igénybe vehetik, feltéve, hogy erről értesítették a Bizottságot.”

23. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottságnak a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 29a. cikk (3) bekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 27. cikk (3) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 28. cikk (5) bekezdésében, a 28. cikk (6) bekezdésének

második albekezdésében, a 31. cikk (5) bekezdésének második albekezdésében és a 31a. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól [e módosító irányelv hatálybalépésének napja]-tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamokra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok letelte előtt nem ellenzi a meghosszabbítást.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 29a. cikk (3) bekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 27. cikk (3) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 28. cikk (5) bekezdésében, a 28. cikk (6) bekezdésének második albekezdésében, a 31. cikk (5) bekezdésében és a 31a. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 7. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdése, a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdése, a 29a. cikk (3) bekezdése, a 26. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdése, a 26. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdése, a 27. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, 27. cikk (3) bekezdésének negyedik albekezdése, a 28. cikk (5) bekezdése, a 28. cikk (6) bekezdésének második albekezdése, a 31. cikk (5) bekezdése, valamint a 31a. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történő értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

24. A mellékletek az ezen irányelv mellékletében foglaltaknak megfelelően módosulnak.

2. cikk

Az (EU) 2018/1999 rendelet módosításai

(1) 1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a 11. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. »az Unió 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai céljai«: az az Unió egészére vonatkozó kötelező cél, mely szerint 2030-ig az egész gazdaságban legalább 40 %-kal csökkenteni kell az üvegházhatású gázok hazai kibocsátását az 1990-es szinthez képest, valamint az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkében említett, 2030-ra elérendő uniós kötelező megújulóenergia-cél, továbbá az arra vonatkozó uniós szintű kiemelt cél, hogy 2030-ig legalább 32,5 %-kal javuljon az energiahatékonyság, valamint a villamosenergia-hálózatok összeköttetése tekintetében 2030-ra kitűzött 15 %-os cél, illetve e tekintetben az Európai Tanács által vagy az Európai Parlament és a Tanács által 2030-ra vonatkozóan a későbbiekben elfogadott bármely cél;”

b) a 20. b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a Bizottságnak a megújuló forrásokból származó energia tekintetében a 29. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti értékelésén alapuló ajánlásainak összefüggésében az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkében említett, 2030-ra elérendő uniós kötelező megújulóenergia-célhoz való tagállami hozzájárulás korai végrehajtása a megújuló energiára vonatkozó nemzeti referenciaértékhez mérten;”.

(2) A 4. cikk a) (2) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(2) a megújuló energia tekintetében:

Az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkében említett, 2030-ra kitűzött kötelező uniós megújulóenergia-cél elérése érdekében az e célhoz való hozzájárulás a tekintetben, hogy a tagállamokban mekkora a megújuló forrásokból származó energiának a bruttó végsőenergia-fogyasztásában való részaránya 2030-ban, az e hozzájárulásra vonatkozó, 2021-től kezdődő ütemterv-előirányzattal együtt. 2022-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló forrásokból származó energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 18 %-át kitevő referenciaértéket. 2025-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló forrásokból származó energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 43 %-át kitevő referenciaértéket. 2027-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló forrásokból származó energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 65 %-át kitevő referenciaértéket.

2030-ra az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie legalább az adott tagállam tervezett hozzájárulását. Ha valamely tagállam várhatóan felülmúlja a 2020-ra vonatkozó kötelező nemzeti célját, ütemterv-előirányzatának kiindulópontja az az érték is lehet, amelyet az előrejelzések szerint el fog érni. A tagállamok ütemterv-előirányzatainak összességükben ki kell adniuk a 2022., 2025. és 2027. évi uniós referenciaértékeket, valamint az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkében említett, 2030-ra elérendő kötelező uniós megújulóenergia-célkitűzést. Az uniós célhoz való hozzájárulásuktól, valamint az e rendelet szerinti ütemterv-előirányzatuktól függetlenül a tagállamok nemzeti szakpolitikáik céljából szabadon megcélozhatnak magasabb szintet is;”.

(3) Az 5. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok közösen biztosítják, hogy hozzájárulásaik együttesen elérjék legalább az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkében említett, 2030-ra elérendő uniós kötelező megújulóenergia-cél szintjét.”

(4) A 29. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság a megújuló energia területén az (1) bekezdésben említett értékelés részeként értékeli a megújuló forrásokból előállított energiának az Unió bruttó végsőenergia-fogyasztásában való részaránya terén elért haladást, mégpedig egy olyan uniós ütemterv-előirányzat alapján, amely 2020-ban 20 %-ról indul, és a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányára vonatkozó uniós cél tekintetében a 2020 és 2030 közötti időszakban 2022-re legalább 18 %-os, 2025-re 43 %-os, 2027-re pedig 65 %-os teljes növekedést mutató referenciaértéket ér el, 2030-ra pedig eléri az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkében említett uniós kötelező megújulóenergia-célt.”

3. cikk

A 98/70/EK irányelv módosításai

A 98/70/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Hatály

Ez az irányelv a közúti járművek és a nem közúti mozgó gépek (beleértve a nem tengeren tartózkodó belvízi hajókat is), a mezőgazdasági és erdészeti traktorok, valamint a nem tengeren tartózkodó kedvtelési célú vízi járművek tekintetében – az egészség és a környezet védelme érdekében – a külső gyújtású és kompressziós gyújtású motorokban felhasználható tüzelőanyagokra vonatkozó műszaki előírásokat határoz meg, figyelembe véve az e motorokra vonatkozó műszaki követelményeket.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az 1., a 2. és a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. »benzin«: a járművek meghajtására szánt belső égésű, külső gyújtású motorok üzemeltetésére szolgáló, és a 2710 12 41, 2710 12 45 és 2710 12 49 KN-kód alá tartozó illékony ásványi olaj;

2. »dízelolaj«: a 2710 19 43 KN-kód[28] alá tartozó, a 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[29] és az 595/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[30] említett, önjáró járművekhez használt gázolajok;

3. »nem közúti mozgó gépekben (beleértve a belvízi hajókat), mezőgazdasági és erdészeti traktorokban, valamint kedvtelési célú vízi járművekben való felhasználásra szánt gázolajok«: a 27101943 KN-kód[31] alá tartozó, a 2013/53/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben[32], az 167/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben[33] és az (EU) 2016/1628 európai parlamenti és tanácsi rendeletben[34] említett, kompressziós gyújtású motorok üzemeltetésére szolgáló ásványolaj eredetű folyadék;”

b) a 8. és 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. »forgalmazó«: az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv[35] 2. cikke első bekezdésének 38. pontjában meghatározott üzemanyag-forgalmazó;

9. »bioüzemanyagok«: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikke első bekezdésének 33. pontjában meghatározott bioüzemanyagok;”.

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják, hogy a forgalmazóknak biztosítaniuk kell a legfeljebb 7 %-os zsírsav-metil-észter (FAME) tartalmú dízelolaj forgalomba hozatalát.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

---

[28] A KN-kódok számozását a Közös Vámtarifa, illetve a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.) határozza meg.

[29] Az Európai Parlament és a Tanács 715/2007/EK rendelete (2007. június 20.) a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről (HL L 171., 2007.6.29., 1. o.).

[30] Az Európai Parlament és a Tanács 595/2009/EK rendelete (2009. június 18.) a nehéz tehergépjárművek kibocsátásai (Euro VI) tekintetében a gépjárművek és motorok típusjóváhagyásáról, a járművek javítására és karbantartására vonatkozó információkhoz való hozzáférésről, a 715/2007/EK rendelet és a 2007/46/EK irányelv módosításáról, valamint a 80/1269/EGK, a 2005/55/EK és a 2005/78/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 188., 2009.7.18., 1. o.).

[31] A KN-kódok számozását a Közös Vámtarifa, illetve a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.) határozza meg.

[32] Az Európai Parlament és a Tanács 2013/53/EU irányelve (2013. november 20.) a kedvtelési célú vízi járművekről és a motoros vízi sporteszközökről, valamint a 94/25/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 90. o.).

[33] Az Európai Parlament és a Tanács 167/2013/EU rendelete (2013. február 5.) a mezőgazdasági és erdészeti járművek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről (HL L 060., 2013.3.2., 1. o.).

[34] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1628 rendelete (2016. szeptember 14.) a nem közúti mozgó gépek belső égésű motorjainak a gáz- és szilárd halmazállapotú szennyezőanyag-kibocsátási határértékeire és típusjóváhagyására vonatkozó követelményekről, az 1024/2012/EU és a 167/2013/EU rendelet módosításáról, valamint a 97/68/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 53. o.).

[35] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nem közúti mozgó gépekben (beleértve a belvízi hajókat), a mezőgazdasági és erdészeti traktorokban, valamint a kedvtelési célú vízi járművekben való felhasználásra szánt gázolajok megengedett legnagyobb kéntartalma 10 mg/kg legyen. A tagállamok biztosítják, hogy a gázolajoktól eltérő folyékony tüzelőanyagok csak akkor használhatók belvízi hajókban és kedvtelési célú vízi járművekben, ha e folyékony tüzelőanyagok kéntartalma nem haladja meg az említett gázolajok megengedett legnagyobb kéntartalmát.”

4. A 7a–7e. cikket el kell hagyni.

5. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés g), h), i) és k) pontját el kell hagyni;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni.

6. Az I., II., IV. és V. melléklet az ezen irányelv I. mellékletével összhangban módosul.

4. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az összegyűjtött és a tagállam által kijelölt hatóság számára az adott évre [HL: beillesztendő a hatályon kívül helyezés hatálybalépésének naptári éve] vagy annak egy részére vonatkozóan bejelentett adatokat benyújtják a Bizottsághoz, összhangban a 98/70/EK irányelv 7a. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésével és 7a. cikkének (7) bekezdésével, amelyeket ezen irányelv 3. cikkének (4) bekezdése töröl.

(2) A Bizottság az e cikk 1. bekezdésében említett adatokat belefoglalja a 98/70/EK irányelv értelmében benyújtandó jelentésekbe.

5. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2024. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

6. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv[36] [HL: beillesztendő a hatályon kívül helyezés hatálybalépésének naptári éve] dátummal hatályát veszti].

7. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

[36] A Tanács (EU) 2015/652 irányelve (2015. április 20.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti számítási módszerek és jelentéstételi követelmények meghatározásáról (HL L 107., 2015.4.25., 26. o.).